

SOLVENS- OCH VERKSAMHETSRAPPORT 2017

If Livförsäkring AB

Lugn, vi hjälper dig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat	4
1.3 Investeringsresultat	4
1.4 Resultat från övriga verksamheter	5
1.5 Övrig information	5
2 Ifs företagsstyrningssystem	6
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet	6
2.2 Lämplighetsprövning	7
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning	8
2.4 Internkontroll	11
2.5 Internrevisionsfunktionen	11
2.6 Aktuariefunktionen	12
2.7 Outsourcing	12
2.8 Övrig information	13
3 Riskprofil	14
3.1 Ifs riskmätning	14
3.2 Ifs riskprofil	14
3.3 Teckningsrisk	14
3.4 Marknadsrisk	15
3.5 Kreditrisk	18
3.6 Likviditetsrisk	20
3.7 Operativa risker inklusive legala risker	20
3.8 Övriga väsentliga risker	21
3.9 Övrig information	22
4 Värderingsmetoder för solvensändamål	24
4.1 Tillgångar	25
4.2 Försäkringstekniska avsättningar	26
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	29
4.4 Alternativa värderingsmetoder (AVM)	29
4.5 Övrig information	29
5 Solvenssituation	30
5.1 Kapitalbas	30
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	32
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet	33
5.4 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet	33
5.5 Övrig information	33
Bilagor	34
Bilaga 1 – Förklaring av mått för som används för att övervaka Ifs kapitalställning	34
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar (QRT)	35

If Livförsäkring AB (If) är ett helägt dotterföretag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding) och bedriver livförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Norge och Danmark. If är en del av Sampo-koncernen med Sampo Abp (Sampo) som moderbolag.

If erbjuder livriskprodukter till kunder i Sverige, Norge och Danmark som komplement till övriga personförsäkringar i skadesegmentet. Livförsäkringarna är en integrerad del av bolagets personportfölj och verksamheten, såsom bland annat försäljning, kundservice, skadereglering och kapitalförvaltning, sköts till stor del av If Skadeförsäkring AB (publ) (If Skadeförsäkring).

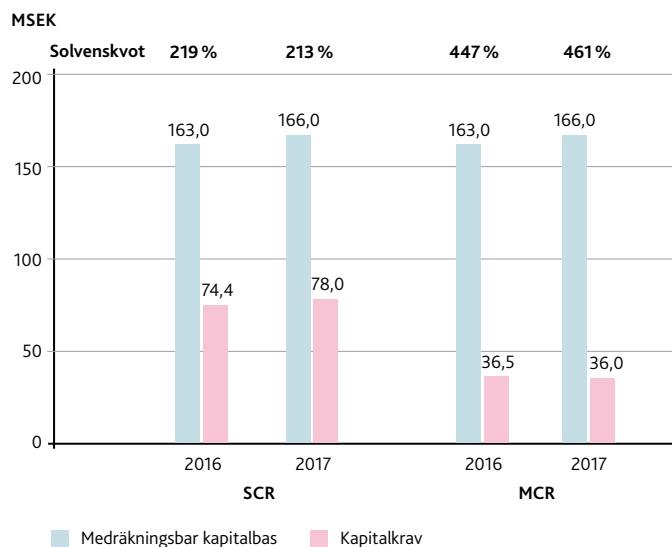
If har lagt ut hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring, med undantag av VD-rollen samt ansvaret för de centrala funktionerna.

Det tekniska resultatet uppgick till 167 696 KSEK (172 096 KSEK), vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 50,0% (42,6%). Förändringen speglar huvudsakligen effekten av ökade skadekostnader till följd av fler skador med högre försäkringsbelopp jämfört med föregående år. Bruttopremieinkomsten ökade under året och större delen av premievolymen var hänförlig till affärsområde Privat som också uppvisade högst tillväxt.

Beräknad till full marknadsvärdering ökade vinsten från kapitalförvaltningen till 8 146 KSEK (7 348 KSEK) och totalavkastningen uppgick till 2,1% (1,3%). Resultatförbättringen på placeringsportföljen jämfört med föregående år beror i huvudsak på ett väsentligt bättre resultat för ränteportföljens kreditriskpapper.

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Det lagstadgade solvenskapitalkravet (SCR) fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsingripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Därutöver beräknas det lagstadgade minimikapitalkravet (MCR)¹. Tillgängligt kapital benämns medräkningsbar kapitalbas. En tillräcklig kapitalbuffert krävs därutöver för att säkerställa fortlöpande solvens.

FIGUR 1 – Översikt av solvensställning den 31 december 2016 och den 31 december 2017.

Ifs solvenskvot för att möta solvenskapitalkravet har minskat jämfört med föregående år, vilket förklaras av att solvenskapitalkravet relativt sett ökat något mer än vad kapitalbasen ökat. Ökningen av kapitalbasen beror på att årets totalresultat tillsammans med förändringen i Solvens II-justeringen av försäkrings-tekniska avsättningar överstiger föreslagen utdelning för 2017.

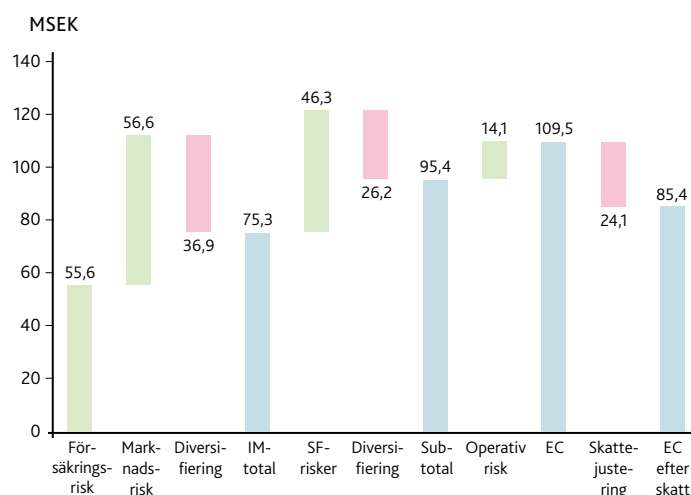
If bedöms fortsatt ha en stark kapitalstruktur och solvens. Ifs lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

¹ Den nivå under vilken ett försäkringsföretag inte skulle få fortsätta bedriva sin verksamhet om inte kapitalbasen återställs inom en kort tid.

SAMMANFATTNING

För intern riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

FIGUR 2 – Ekonomiskt kapital, före skatt, fördelat per riskkategori, 31 december 2017

Under 2017 ökade ekonomiskt kapital, vilket framförallt beror på ökad marknadsrisk drivet av en större valutaexponering.

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har Ifs styrelse och VD etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den ram inom vilken den utlagda affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har styrelse och VD fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som skall följas av anställda i If och i Ifs outsourcingpartner If Skadeförsäkring.

Inom ramverket har processer och kontroller implementerats, både inom If och hos outsourcingpartnern If Skadeförsäkring för Ifs räkning, som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås och att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget samt att extern och intern rapportering är tillförlitlig. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa en effektiv riskhantering och tydlighet i roller och ansvar.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Livförsäkring AB (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars huvudkontor ligger i Solna, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors. If har lagt ut hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring AB (publ) med undantag av VD-rollen samt ansvaret för de centrala funktionerna.

1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

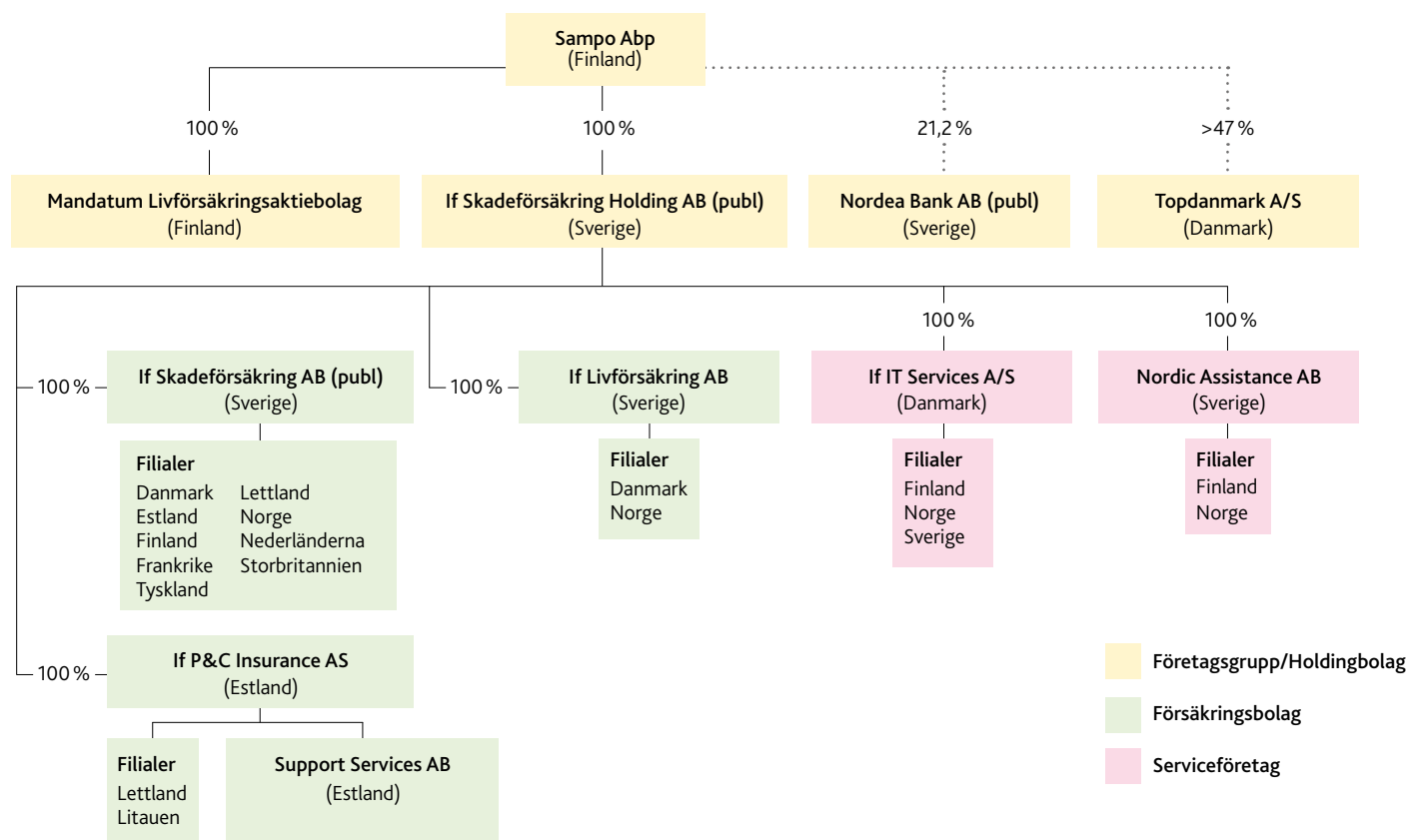
1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finska Finansinspektionen
P.O. Box 103
FI-00101 Helsingfors, Finland

1.1.4 Externa revisorer

Ernst & Young Aktiebolag
Box 7850
103 99 Stockholm

FIGUR 3 – Organisationsstruktur

1.1.5 Affärgrenar och geografiska områden

If Livförsäkring bildades 2005 i syfte att erbjuda livriskprodukter till kunder i Sverige, Norge och Danmark som komplement till övriga personförsäkringar i skadesegmentet.

Livförsäkringarna är en integrerad del av Ifs personportfölj. Bolagets verksamhet, såsom bland annat försäljning, kundservice, skadereglering och kapitalförvaltning, sköts till stor del av If Skadeförsäkring.

If verkar inom den affärgren som enligt Solvens II-regelverket² betecknas som "Övriga livförsäkringar".

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Det finns inga väsentliga händelser under rapporteringsperioden.

² Europaparlamentets och Rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) såsom det är implementerat i försäkringsrörelselagen.

1.2 Försäkringsresultat³

Det tekniska resultatet uppgick till 167 696 KSEK (172 096 KSEK), vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 50,0% (42,6%). Förändringen speglar huvudsakligen effekten av ökade skadekostnader till följd av fler skador med högre ersättningsbelopp jämfört med föregående år.

Bruttopremieintäkten ökade i samtliga länder jämfört med föregående år, medan det relativt större antalet skador med högre ersättningsbelopp medförde ett relativt oförändrat totalresultat för försäkringsverksamheten.

Bruttopremieinkomsten ökade under året och större delen av premievolymen var hänförlig till affärsområde Privat som också uppvisade högst tillväxt.

I tabellen nedan presenteras Ifs bruttopremieintäkt och försäkringsresultat per land, som i allt väsentligt motsvarar kundernas geografiska hemvist.

TABELL 1 – Totalt försäkringsresultat per geografiskt område, KSEK

Affärsgrän	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2017	2016	2017	2016
Sverige	113 897	95 795	50 126	48 393
Danmark	43 639	38 815	16 871	19 577
Norge	194 185	178 446	99 282	102 131
Summa	351 721	313 056	166 279	170 101
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			1 417	1 995
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-	-
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			167 696	172 096

1.3 Investeringsresultat

Beräknad till full marknadsvärdering ökade vinsten från kapitalförvaltningen till 8 146 KSEK (7 348 KSEK) och totalavkastningen uppgick till 2,1% (1,3%). Resultatförbättringen på placeringsportföljen jämfört med föregående år beror i huvudsak på ett väsentligt bättre resultat för ränteportföljens kreditriskpapper.

Ifs kapitalavkastning i resultaträkningen uppgick till 6 446 KSEK för 2017 (6 099 KSEK). Räntorna är fortfarande kvar på låga nivåer och resultatet något bättre än föregående år.

I tabellen visas investeringsresultat per tillgångsslag.

TABELL 2 – Investeringsresultat, 31 december 2017

Investeringsresultat	Verkligt värde 2017-12-31		Verkligt värde 2016-12-31		Räntor, utdelningar m.m., KSEK	Avkastning 2017			
						Värde- förändringar i resultaträkningen, KSEK	Summa resultat- räkningen, KSEK	Värde- förändringar i eget kapital, KSEK	Summa total- avkastning, KSEK
	KSEK	%	KSEK	%					
Räntebärande värdepapper	371 211	100	633 482	100	4 446	1 732	6 177	1 709	7 886
Aktier	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Valuta (aktiva positioner)	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Valuta (övrigt)	-224	0	-547	0	-	702	702	-	702
Fastighet	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Övrigt	0	0	0	0	-499	65	-434	-	-434
Summa	370 987	100	632 935	100	3 947	2 499	6 445	1 709	8 154

³ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärsgränarna är i enlighet med Solvens II.

TABELL 3 – Investeringsresultat 31 december 2016

	Verkligt värde 2016-12-31		Verkligt värde 2015-12-31		Räntor, utdelningar m.m., KSEK	Avkastning 2016			
	KSEK	%	KSEK	%		Värde- förändringar i resultaträkningen, KSEK	Summa resultat- räkningen, KSEK	Värde- förändringar i eget kapital, KSEK	Summa total- avkastning, KSEK
Investeringsresultat									
Räntebärande värdepapper	633 482	100	581 720	100	5 622	344	5 966	1 249	7 215
Aktier	0	0			-	-			
Valuta (aktiva positioner)	0	0			-	-			
Valuta (övrigt)	-547	0	-232		-	1 182	1 182		1 182
Fastighet	0	0			-	-			
Övrigt	0	0			-1 072	23	-1 049		-1 049
Summa	632 935	100	581 488	100	4 549	1 549	6 099	1 249	7 348

1.4 Resultat från övriga verksamheter

If bedriver ingen verksamhet vid sidan av det som presenteras under försäkrings- och investeringsresultaten.

1.5 Övrig information

If styrelse och VD fattade i februari 2018 beslut att föreslå en vinstutdelning om 150 MSEK till sitt moderbolag If Holding. Den föreslagna utdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen per 31 december 2017. Lars Yttermyr tillträdde som ny VD för If den 1 mars 2018.

IFS FÖRETAGSSTYRNINGSSYSTEM

2 Ifs företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

Ifs företagsstyrningssystem består av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den ram inom vilken den utlagda affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har styrelse och VD fastställt ett ramverk bestående av interna regler som skall följas av anställda i If och hos Ifs outsourcingpartner If Skadeförsäkring. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats, både inom If och hos outsourcingpartnern för Ifs räkning, som syftar till att säkerställa att affärsmål och strategiska mål uppnås och att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planeringsprocesser och det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa en effektiv riskhantering och tydlighet i roller och ansvar.

Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande av styrelse och VD sker utifrån bästa möjliga tillgängliga information och att den utlagda affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Outsourcing

If har outsourcat hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring förutom uppgifter som ankommer på VD och aktuariefunktionen. Inte heller ansvaret för riskhanteringsfunktionen, compliancefunktionen och internrevisionsfunktionen är outsourcat. If Skadeförsäkring tillhandahåller således i princip samtliga tjänster som behövs för bedrivande av försäkringsrörelsen såsom exempelvis försäljning, skadereglering, kapitalförvaltning, IT-tjänster, administration, bokföring samt andra supportfunktioner som till exempel marknadsföring och juridiska tjänster. Verksamheten bedrivs integrerat i, och i enlighet med, samma processer och rutiner som gäller för If Skadeförsäkrings verksamhet. Genom regelbundna möten och rapporter följer VD och styrelse upp att den outsourcade verksamheten bedrivs på avtalat sätt.

De ansvariga för de fyra centrala funktionerna är anställda i If Liv och utför uppgifter i enlighet med det ansvar som åligger dem, bland annat att ansvara för att regelbundet rapportera till VD och styrelse. För att fullgöra funktionernas alla uppgifter bistår också, i mån av behov, anställda i If Skadeförsäkring med uppgifter som åligger respektive central funktion. Styrdokument, rutiner och processer för arbetet inom de centrala funktionerna fastställs på If-gruppnivå och av styrelsen.

2.1.2 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

Ifs försäkringsverksamhet hos outsourcingpartnern är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera juridiska personer inom If-gruppen inklusive If. Funktioner såsom ekonomi, bolagsjuridik, personal, kommunikation, IT, och kontroll och strategi stödjer affärsverksamheten.

2.1.3 Beslutsfattande organ

2.1.3.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet i If och det forum där aktieägaren utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar bland annat om ändring av bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.3.2 Styrelsen

Styrelsen är, i enlighet med gällande lag, ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett vederbörande sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för internkontroll och riskhantering samt för att bolaget har ett ändamålsenligt riskhanteringssystem och ändamålsenliga processer. Styrelsen fastställer Ifs ramverk för styrdokument och godkänner väsentliga och strategiska beslut.

Styrelsen fastställer årligen en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. Styrelsen har även antagit en arbetsinstruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Ifs styrelse har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.3.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten i If vilket omfattar samordning av strategier, processer, rapportering och teknologi. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den löpande förvaltningen till andra personer men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten. VD är beslutande organ i fråga om ett flertal instruktioner som ingår i Ifs ramverk för styrdokument.

VD ska även, efter samråd med centrala funktioner och de externa revisorerna, övervaka att internkontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.4 Centrala funktioner

2.1.4.1 Riskhanteringsfunktionen

Ifs riskhanteringsfunktion består av chefen för Riskkontroll och rapportering. Funktionen har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet inom If. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till VD och styrelse.

2.1.4.2 Compliancefunktionen

Compliancefunktionen består av en ansvarig Compliance Officer. Funktionen är rådgivande till styrelse och ledning kring efterlevnaden av regler relevanta för Ifs licens att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen rapporterar till VD och styrelse.

2.1.4.3 Internrevisionsfunktionen

Ifs internrevisionsfunktion består av chefen för Internrevision (CAE). Funktionen utvärderar effektiviteten i Ifs företagsstyrningssystem. Internrevisionen rapporterar direkt till styrelsen.

2.1.4.4 Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen består av Chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med instruktionen för aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen rapporterar till VD och styrelse.

2.1.5 Ifs ersättningssystem

Ifs ersättningspolicy fastställer tillsammans med Sampo-koncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemen inom If. Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte bör uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte bör stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.5.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning.

Fasta löner ska vara rättvist satta och följa marknadspraxis. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning och den sammanlagda rörliga ersättningen får inte bli så stor att den hotar Ifs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga ersättningsdelar, så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel och If ges möjligheten att inte betala rörlig ersättning. Anställda i centrala funktioner har inte rätt till rörlig ersättning.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁴. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid. Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller helt och hållet annulleras.

2.1.5.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens resultat, affärsområdets och/eller affärsenhetens resultat och If-gruppens totala resultat.

Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av Ifs övergripande mål. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baserar sig på utvecklingen av Sampos aktiekurs, If-gruppens försäkringsmarginal och Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning.

2.1.5.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner

Uppgifterna nedan avser endast personer som är anställda i bolaget. Svenska personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD, eller personer som ansvarar för centrala funktioner är berättigade till pension enligt FTP17⁵. Norska personer som ingår i denna krets omfattas av premiebestämd pension.⁶

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Ifs policy för lämplighetsprövning

If har antagit Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledningen och andra nyckelpersoner. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att Sampokoncernens bolag leds med erforderlig kompetens och integritet. If har också utfärdat en policy för lämplighetsprövning som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer. Policyn beskriver processen för

utförandet samt definierar vilka befattningar som är föremål för lämplighetsprövning. Styrdokumenten revideras årligen.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som omfattas av en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer görs genom en granskning av personens professionella meriter, formella kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenhet inom försäkringssektorn, andra finansrelaterade sektorer eller branscher med beaktande av de arbetsuppgifter som personen tilldelats.

Gällande personer som tillhör kretsen styrelseledamöter eller VD tar kvalifikationsprövningen hänsyn till de olika uppgifter som har tilldelats enskilda personer för att garantera en lämplig mångfald när det gäller kvalifikationer, kunskaper och relevant erfarenhet så att företaget drivs och övervakas på ett professionellt sätt.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som lämplighetsprövas förväntas ha gott anseende och integritet. Lämplighetsprövningen omfattar en prövning av ärlighet och finansiell sundhet baserat på relevant information om personernas karaktär, uppförande och affärsetik.

Som regel ska personer som prövas anses ha gott anseende om det inte finns något som antyder motsatsen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs i första hand innan en person utnämns till en befattning som är föremål för prövning. Lämplighetsprövningen av alla bedömda personer skall också revideras vart tredje år för att säkerställa att personerna kontinuerligt uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En förnyad prövning ska även utföras om det inträffar en händelse där en persons kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen och som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

2.2.4 Väsentliga transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter.

Följande väsentliga transaktioner har genomförts:

- If har betalat vinstutdelning om 400 MSEK till sitt moderbolag If Holding.
- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom Ifs försäkringsverksamhet. Väsentliga transaktioner har regelbundet genomförts under året.

2.2.5 Väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Inga väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

⁴ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollfunktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för Ifs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas befattning väsentligt påverkar företagets riskprofil).

⁵ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

⁶ För ytterligare information om pensioner se Ifs årsredovisning.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

2.3.1 Beskrivning av Ifs riskhanteringssystem

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att löpande identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker för vilka bolaget är, eller kan bli, exponerade för, både på individuell och aggregerad nivå samt hur riskerna kan påverka varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet inom If.

Ifs riskhanteringssystem utgör en del av det mer omfattande internkontrollsystemet och är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem, på så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån det legala enhetsperspektivet såväl som utifrån ett grupperspektiv.

Ifs huvudsakliga riskkategorier är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

FIGUR 4 – Risker som omfattas av riskhanteringssystemet

Teckningsrisk	Marknadsrisk	Kreditrisk	Operativ risk	Övriga risker
Premierisk Katastrofisk Avsättningsrisk	Ränterisk Aktierisk Valutarisk	Motpartsrisk Spreadrisk	Operativ risk Legal risk	Strategisk risk Ryktessrisk Compliance risk Emerging risk
Likviditetsrisk				
Matchningsrisk				
Koncentrationsrisk				

2.3.2 Målen för riskhanteringssystemet

Målen för riskhanteringssystemet är att skapa värde för Ifs intressenter genom att säkerställa bolagets långsiktiga solvens, minimera risken för oväntade förluster samt att ge beslutsunderlag till verksamheten genom att löpande beakta påverkan på risk och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess av hög kvalitet är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, för att kunna säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla kraven på långsiktig avkastning.

2.3.3 Ifs riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i styrningsprinciperna för Ifs verksamhet. Ifs policy för riskhantering preciserar den övergripande riskstrategin och riskkaptiten i fråga om hantering av de materiella riskerna. Riskhanteringsstrategin innebär att If ska:

- Säkerställa en sund och väletablerad riskkultur.
- Säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkningen identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras.
- Säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen.

- Säkerställa en tillfredsställande långsiktig avkastning på investeringar inom fastställda risknivåer.
- Säkerställa att riskbuffertar, i form av kapital och förutsebar lönsamhet, är adekvata i förhållande till aktuella risker i affärsverksamheten och externa risker.
- Begränsa svängningarna i bolagets ekonomiska värde.
- Säkerställa den övergripande effektiviteten, säkerheten och kontinuiteten i verksamheten.

2.3.4 Ramverket för riskkaptit

Ifs ramverk för riskkaptiten fastställer gränserna för den risk bolaget är villigt att ta för att nå bolagets mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskkaptit, riskpreferenser, risktoleranser, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskkaptiten fastställs, kommuniceras och kontrolleras.

Riskkaptit, riskprofil och kapitalsituation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa risk- och solvensbedömningsprocessen, vilken även omfattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering, affärsplanering inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Ifs riskhanteringsprocess

Den övergripande riskhanteringsprocessen hos If omfattar fem steg:

FIGUR 5 – Ifs riskhanteringsprocess

Riskidentifiering. Risker identifieras löpande av linjeorganisationen, den så kallade första försvarslinjen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar workshops inom respektive affärsområde eller funktion och analys av inträffade incidenter.

Riskbedömning och riskmätning. Det finns två huvudsakliga riskmätningmetoder inom If för intern riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av Ifs interna modell. Därtill genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden omfattar en bedömning av viken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen kompletteras med diverse stresstester och scenarioanalyser i syfte att bedöma känsligheten för identifierade risker. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma och mäta de identifierade riskerna. Riskhanteringsfunktionen i den så kallade andra försvarslinjen, tillhandahåller ramverk och verktyg som stöd till organisationen för att riskmätningen ska ske på ett enhetligt sätt inom If.

Hantering av risker. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma hur identifierade risker ska hanteras och att eventuella kontrollaktiviteter fungerar ändamålsenligt. För att reducera risken, ska lämpliga och effektiva kontrollaktiviteter införas.

Övervakning av risker. Linjeorganisationen ansvarar löpande för att väsentliga risker identifieras, hanteras och rapporteras. Riskhanteringsfunktionen övervakar i sin tur såväl första försvarslinjens riskhanteringsprocess som riskprofilen på en övergripande och aggregerad nivå.

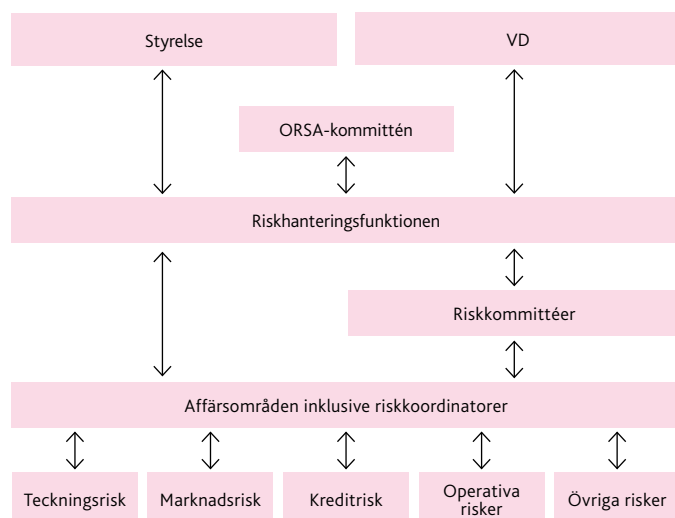
Rapportering. Linjeorganisationen rapporterar riskstatus till andra försvarslinjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis eller halvårsvis. Riskhanteringsfunktionen ansvarar i sin tur för riskrapportering till VD och styrelse. Rapporteringen omfattar minst följande rapporter:

- Sammanställande av den årliga översikten av risk- och solvensbedömningen.
- Den kvartalsvisa rapporteringen till ORSA-kommittén.
- Årsrapporter om utförda riskhanteringsaktiviteter och framtida riskhanteringsplan.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringssystemet

Bilden nedan visar strukturen för rapportering av information relaterat till riskhantering i riskhanteringssystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter som utförs av personer eller enheter och inkluderar kommittéer, experter och linjeorganisationen.

FIGUR 6 – Ifs rapporteringsstruktur

2.3.7 Ansvar inom, och implementering av, riskhanteringssystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringssystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på Sampo-koncernnivå. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är det bolagsorgan som har det övergripande ansvaret för internkontroll och riskkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen godkänner Risk Management Policy och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från riskhanteringsfunktionen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framtidsblickade egna risk- och solvensbedömningen.

2.3.7.3 VD

VD har ansvaret för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur inom If.

2.3.7.4 Riskkommittéer

Kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA⁷-kommittén)

ORSA-kommittén bistår VD vad gäller dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet i If. Kommittén granskar effektiviteten i Ifs internkontrollsystem, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén Ifs solvensposition samt att Ifs kort-siktiga och långsiktiga aggregerade riskprofil är i linje med Ifs riskstrategi och kapitalkrav.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskområdena. Dessa kommittéer ansvarar för att säkerställa att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrdokumentet. Kommittéernas ordförande bär ansvaret för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna inom If har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen på styrelsens och VDs vägnar. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar:

- Att bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer liksom att vara samordnande av rapporteringen från linjeorganisationen.
- Övervaka och stödja Ifs affärsområden och bolagsfunktioner i deras arbete med risker.
- Säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av Ifs riskexponering, riskposition och riskprofil.
- Regelbundet bedöma Ifs kapitalbasposition enligt både interna och externa mått.
- Förvalta och utveckla Ifs interna modell inklusive validering av modellen och prognostisering av risk och kapital under normala och stressade förhållanden.
- Ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.

Riskhanteringsfunktionen ingår i andra försvarslinjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten, vilket innebär att den inte utgör en del av Ifs styrning eller av beslutsprocesserna i den tillståndspliktiga verksamheten.

2.3.7.6 Linjeorganisationen

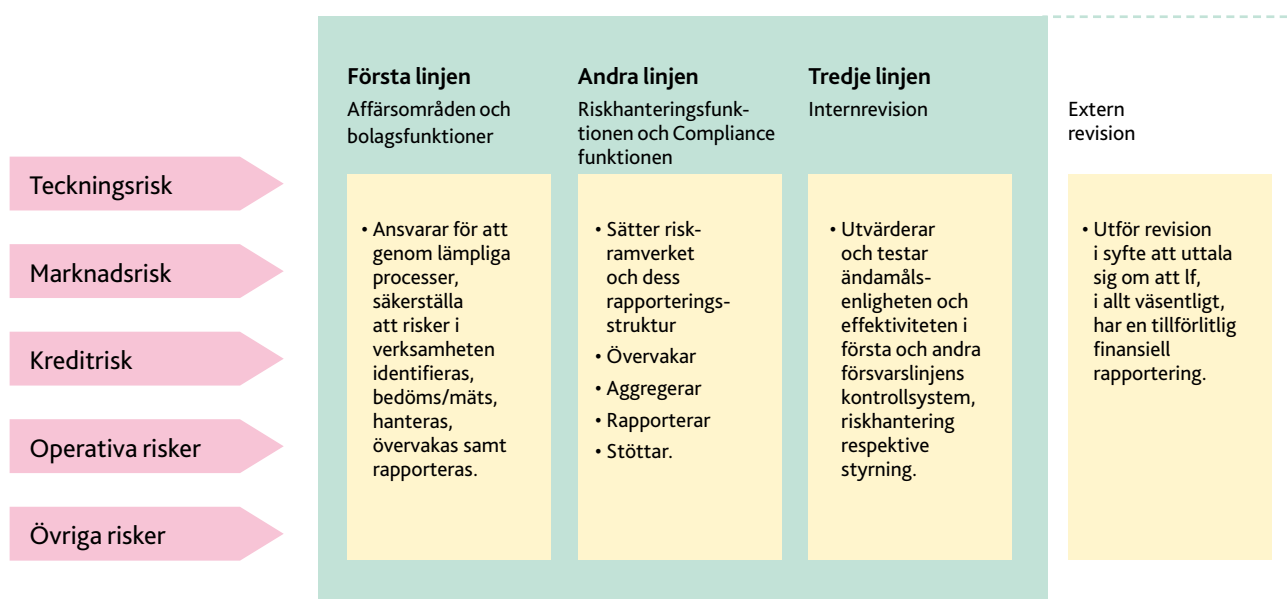
Chefer inom linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de mandat och restriktioner som sätts i relevanta styrdokument och ska säkerställa att de förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom linjeorganisationen finns ett nätverk med koordinators vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stabsfunktion för de huvudsakliga riskområdena. Chefen för enheten Riskkontroll och rapportering utfärdar instruktioner för koordinators vilka koordinators ansvar framgår.

Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

2.3.7.7 Implementering av riskhanteringssystemet

För en effektiv implementering av riskhanteringssystemet inom If tillämpas en modell med tre försvarslinjer. Modellen garanterar att ansvaret och de olika rollerna i riskhanteringssystemet är klart fördelat och definierat, se nedan för uttrycklig beskrivning av varje försvarslinjes ansvar.

FIGUR 7 – De tre försvarslinjerna

Kommitté- tillsammans med koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla Ifs väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första försvarslinjen och att riskinformationen förmedlas till andra försvarslinjen samt till de relevanta kommittéerna.

Resultatet av att risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom Ifs interna modell, används vid väsentliga affärsbeslut för exempelvis investeringar, återförsäkringsprogram och inom försäkringsrörelsen.

2.3.8 Ifs egen risk- och solvensbedömningsprocess (ORSA)

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att utföra en övergripande utvärdering av risk- och kapital situationen. Marknadsriskerna följs upp och rapporteras månadsvis samtidigt som andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport sammanställs till Ifs kommitté för risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén), och en sammanfattning av rapporten skickas till Ifs styrelse.

Ifs fullständiga egna risk- och solvensbedömning (ORSA) genomförs normalt minst en gång per år i syfte att säkerställa att Ifs kapitalbas är och förblir tillräckligt stor för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga

ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som presenteras för styrelsen och baseras på information per det tredje kvartalet. ORSA består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker och resulterar i en bedömning av bolagets övergripande solvenssituation.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom Ifs interna modell, och dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. Ifs kapitalplaneringsmodell är ett hjälpverktyg som används i ORSA-processen och prognosticerar kapitalbasen och kapitalkraven över den treåriga planeringshorisonten. Modellen omfattar If-koncernen med separata prognoser för de verksamma försäkringsbolagen. Bedömningen innehåller även ett antal scenarioanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtidigt negativa effekter från olika risktyper. Scenarierna har utvecklats i samarbete med riskägare och företagsledningen.

Utöver att mäta Ifs huvudsakliga risker kvantitativt, utförs en kvalitativ bedömning av Ifs viktigaste risker över planeringshorisonten. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet, det vill säga vilken konsekvens en materialiserad risk får på Ifs finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Bedömningen utförs i enlighet med en given graderingsskala. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen baserad på riskägarnas bedömning.

Resultatet av den årliga risk- och solvensbedömningen

⁷ Own Risk and Solvency Assessment.

dokumenteras i ORSA-rapporten. Rapporten för perioden 2018-2020 godkändes av styrelsen vid ett styrelsemöte i december 2017 och genom godkännandet av rapporten, accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Ifs internkontrollsystem

Systemet för intern kontroll är gemensamt för hela If-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Internkontrollsystemet syftar till att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt efterlevnad av tillämpliga lagar och regler. Intern styrning och kontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgänglig, relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på den finansiella informationen. Ifs internkontrollsystem syftar även till att säkerställa ändamålsenlighet och effektivitet i den dagliga verksamheten genom att ta Ifs strategiska mål i beaktande. Ett effektivt internkontrollsystem ger Ifs styrelse och ledning en rimlig försäkran om att bolaget kan nå sina mål.

Internkontrollsystemet använder modellen med tre försvarslinjer för att tydliggöra vem som ansvarar för vad rörande intern styrning och kontroll och riskhantering, för mer information se avsnitt 2.3.7.7. Inom de tre försvarslinjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och ledningen kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Ifs internkontrollpolicy fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem inom If och antas årligen av styrelsen. Syftet med dokumentet är att beskriva hur intern styrning och kontroll struktureras på lämpligt sätt med hänsyn till bolaget, dess storlek och komplexitet. Ifs internkontrollramverk baseras på COSO⁸-ramverket. Ramverket tillhandahåller tre olika målkategorier; affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter som behöver vara på plats och fungera; kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt monitorering.

Kontrollmiljön inom If inbegriper faktorer såsom den organisatoriska strukturen, befogenheter och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos Ifs anställda.

Riskbedömningen identifierar och värderar väsentliga risker för bristande måluppfyllelse.

Kontrollaktiviteter består av styrdokument, godkännandeförfaranden, rutiner och kontroller för att hantera de risker som identifierats. Implementerade kontrollaktiviteter omfattar bland annat attestregler och andra rutiner för befogenheter i enlighet med befintliga roller såsom dualitets- och den s.k. farfarsprincipen (beslut av ledarens ledare).

Information och kommunikation stödjer alla andra komponenter genom att exempelvis förmedla ansvar och befogenheter till medarbetare och genom att tillhandahålla information på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Komponenten för monitorering omfattar uppföljning av den befintliga interna styrningen och kontrollen genom de tre försvarslinjerna. Monitoreringen genomförs med hjälp av både löpande och separata utvärderingar. Oberoende monitoreringsaktiviteter utförs av andra och tredje försvarslinjerna.

2.4.2 Compliancefunktionen

2.4.2.1 Ansvarsområden

Compliancefunktionen ansvarar för att rapportera till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som hänför sig till Ifs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Funktionen ska vidare bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar Ifs verksamhet, samt identifiera och bedöma compliancerisker. Compliancefunktionen ska i första hand fokusera på de regler som avser Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även ge råd inom andra rättsområden på begäran av styrelsen eller VD.

Compliancefunktionens arbetsuppgifter är uppdelade i sex ansvarsområden, se Figur 8 nedan. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

FIGUR 8 – Återkommande uppgifter för compliancefunktionen

2.4.2.2 Organisationen

Compliancefunktionen är operationellt oberoende och utgör en del av den andra försvarslinjen. En ansvarig Compliance Officer är tillsatt av VD för att utföra aktiviteter inom funktionen.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevisionsfunktionen, implementering, oberoende och objektivitet

Ifs internrevisionsfunktion är oberoende av affärsverksamheten och utvärderar Ifs internkontrollsystem. Funktionen är underställd Ifs styrelse och leds av Chefen för Internrevision (CAE), som är delanställd i If Liv, och utses av styrelsen för Sampo. Revisionsarbetet är outsourcat till If Skadeförsäkring och ansvarig revisor utsedd av styrelsen i If Liv.

2.5.1.1 Internrevisionspolicy

Arbetet inom internrevisionsfunktionen utförs i enlighet med internrevisionspolicy som antagits av styrelsen. Enligt detta styrdokument ska internrevisionen följa The Institute of Internal Auditor's ramverk för internrevision; International Professional Practices Framework.

⁸ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Internrevisionen tar årligen fram en treårig aktivitetsplan som godkänns av Ifs styrelse och Sampos revisionsutskott. Internrevisionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt och aktiviteterna täcker huvuddelen av verksamheten. Ändringar i internrevisions aktivitetsplan måste godkännas av styrelsen och Sampos revisionsutskott. De externa revisorerna informeras om Internrevisionens aktivitetsplan.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionen rapporterar genomförda revisioner till Ifs VD och styrelse. Innan några revisionsrapporter skickas ut, diskuteras rapporterna i fråga om revisionsutfall, observationer och rekommendationer med ansvariga chefer. De skriftliga slutrapporterna ska alltid godkännas av CAE innan de distribueras.

Internrevisionen genomför uppföljningar för att säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att hantera de observationer och rekommendationer som identifierades i den ursprungliga revisionsrapporten.

CAE lämnar aktivitetsrapporter till styrelsen minst två gånger per år. Dessa rapporter innehåller observationer avseende eventuella allvarigare brister i den interna styrningen och kontrollen som har upptäckts under revisionerna, inklusive alla tidigare rapporterade observationer som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Internrevisorerers oberoende

Innan en revision görs en noggrann bedömning av revisorns objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Interna revisorer väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuariiefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariiefunktionen

Chefaktuarien för If-gruppen är ansvarig för aktuariiefunktionen inom If och rapporterar till styrelsen och VD samt är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuariefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem av, och deltar i arbetet i underwritingkommittén och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringsskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariiefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuariiefunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuariiefunktionen. Funktionens huvuduppgifter kan indelas i följande områden:

- Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa deras tillförlitlighet och tillräcklighet.
- Utlåtande om bolagets underwritingpolicy.
- Utlåtande om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.
- Utlåtande om bolagets solvensposition.
- Bidra till riskhanteringssystemet, t ex till ORSA-rapporteringen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariiefunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av chefaktuarien. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuariiefunktionen.

Aktuariiefunktionen kontrollerar beräkningarna och bedömer osäkerheten i de tekniska reserverna utifrån naturlig variation i reservkvot inom land, försäkringsklass och affärsområde. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i grundbokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. Ifs revisorer erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla potentiella skillnader som redovisats.

If har ett antal styrdokument som reglerar beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Aktuariiefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument följs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariiefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultat. Funktionen föreslår även hur eventuella brister skall avhjälpas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av underwritingpolicyn och huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariiefunktionen skall efter varje kvartalsbokslut säkerställa att styrelsen får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariiefunktionen ansvarar för rapporteringen av alla relevanta frågor som aktuariekommittén ställer till ORSA-kommittén samt för koordinering av rapporteringen om premie och reservrisk till ORSA-kommittén kvartalsvis.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Ifs Outsourcingpolicy

Ifs outsourcingpolicy sätter ramarna för Ifs outsourcing. Policyn beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av väsentlig betydelse för If.

I syfte att säkerställa en effektiv kontroll av den outsourcing som sker av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, och hantera de risker som hänför sig till sådan outsourcing, föreskriver outsourcingpolicyn en särskild outsourcingprocess. Processen består bland annat av en riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning, rapportering och information.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att Ifs outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller substantiellt ändrat outsourcingavtal av väsentlig betydelse ska rapporteras till, och bedömas av, outsourcingkommittén och godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

If har outsourcat hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring förutom uppgifter som ankommer på VD och aktuariefunktionen. Inte heller ansvaret för riskhanteringsfunktionen, compliancefunktionen eller internrevisionsfunktionen är outsourcat. If Skadeförsäkring tillhandahåller således i princip samtliga tjänster som behövs för bedrivande av försäkringsrörelsen såsom försäljning, skadereglering, kapitalförvaltning, IT-tjänster, administration, bokföring samt andra supportfunktioner, till exempel marknadsföring och juridiska tjänster. Verksamheten bedrivs integrerat i, och i enlighet med, samma processer och rutiner som gäller för If Skadeförsäkrings verksamhet. Genom regelbundna möten och rapporter följer VD och styrelse upp att den

outsourcade verksamheten bedrivs på avtalat sätt. Betalning för dessa tjänster beräknas som en procentandel av förnyade eller nytecknade försäkringar.

För att effektivisera Ifs försäkringsverksamhet outsourcar If Skadeförsäkring i sin tur operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan.

Kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo i Finland. Till följd av Ifs operationella struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats.

Upphandling av IT-tjänster har outsourcats till systerbolaget If IT Services i Danmark, som i sin tur, har ingått avtal med IT-leverantörer.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i Ifs affärsverksamhet.

2.8.2 Övrig väsentlig information

Det finns ingen annan väsentlig information om företagsstyrningssystemet.

3 Riskprofil

Ifs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överskrida både ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav⁹. Därtill har If-gruppen som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstitutet Standard & Poor's och Moody's. Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått¹⁰ för olika ändamål.

I detta kapitel beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta kapitel är: teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både på ekonomiskt kapital och på lagstadgat kapitalkrav.

3.1 Ifs riskmätning

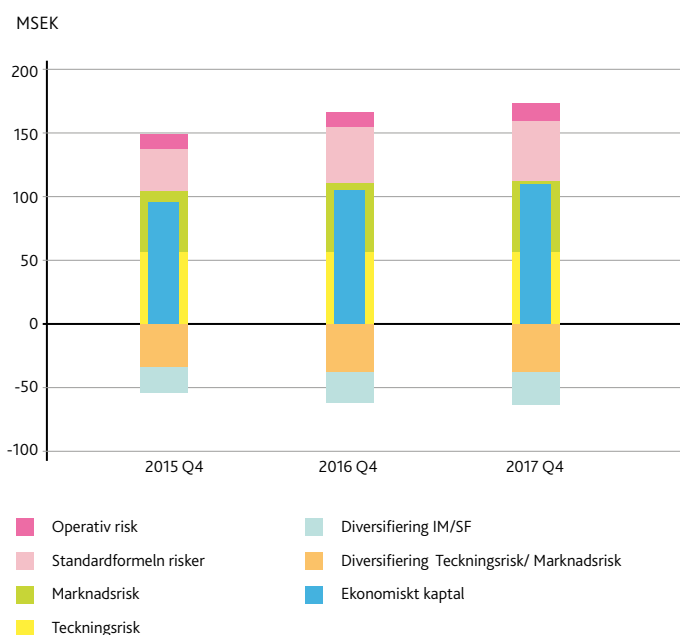
För intern riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen så genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, strategisk risk, ryktesrisk, compliancerisk, legal risk, emerging risk, gruppsspecifika risker samt inte kvantifierade koncentrationsrisker.

3.2 Ifs riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital per den 31 december 2015 till den 31 december 2017.

FIGUR 9 – Förändring av ekonomiskt kapital över tid (före skatt)

⁹ Står det inget annat så menas lagstadgat solvenskapitalkrav.

¹⁰ Mått baserade på interna ekonomiska mått (ekonomiskt kapital (EC), myndighetskrav, dvs. solvenskapitalkrav (SF SCR) och mått framtagna av ratinginstitut. Måtten framtagna av ratinginstitut berörs inte närmare i dokumentet.

De huvudsakliga riskkategorierna för If är tecknings- och marknadsrisker. Fördelningen av ekonomiskt kapital på olika riskkategorier har varit stabil under de senaste åren. Under 2017 ökade ekonomiskt kapital med 5 MSEK till 109 MSEK vilket framförallt beror på ökad marknadsrisk drivet av ökat valutaexponering.

3.3 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden.

3.3.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserat på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla Ifs försäkringsverksamhet. Annullationsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt och var 56 MSEK under 2017, oförändrat jämfört med 2016.

3.3.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av variationer i såväl tidpunkt, frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen. Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

Linjeorganisationen ansvarar för att löpande identifiera och hantera de faktorer som driver premierisken. Riskfaktorerna värderas och rapporteras utifrån sannolikhet och konsekvens. De riskfaktorer som har störst påverkan på premierisken är pandemi, volatil riskprocent där skadevolatilitet är en viktig komponent och katastrofhändelser.

3.3.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

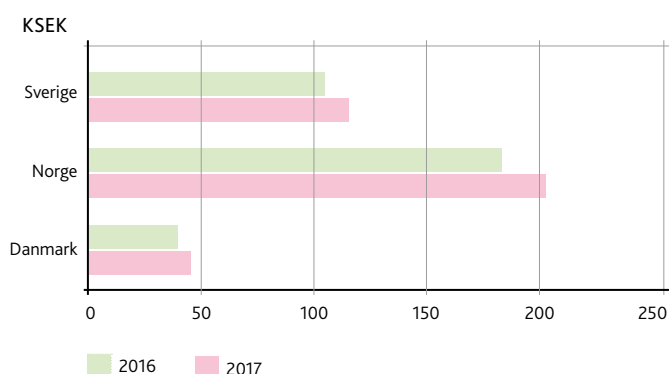
If har enbart ett-åriga livförsäkringar med i genomsnitt 28 dagar från skadans uppkomst till rapportering och i genomsnitt tre månader från uppkomst till reglering. På grund av den korta regleringsperioden och engångsutbetalda skadeersättningar är avsättningsrisken hos If mycket begränsad, utan några identifierade väsentliga avsättningsriskfaktorer. Information om försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna S.12.01.02 och S.19.01.21.

3.3.2 Riskkoncentration

Med tanke på att större delen av riskexponeringen härrör från individuella livförsäkringar med fasta engångsbelopp och att de försäkrade personerna är geografiskt utspridda, bedöms koncentrationsrisken vara låg. Koncentrationsrisk finns inom tjänstereförsäkring och gruppförsäkring eftersom flera personer med höga försäkringsbelopp kan råka ut för samma olycka.

Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten framgår av figuren nedan.

FIGUR 10 – Bruttopremieinkomst per land, MSEK

3.3.3 Riskreducerande tekniker

Premierisk och katastrofrisk begränsas genom det interna återförsäkringsprogrammet med If Skadeförsäkring samt av det koncernövergripande återförsäkringsprogrammet. Behovet och det optimala återförsäkringsalternativet utvärderas genom att jämföra förväntad kostnad gentemot nyttan av återförsäkring, påverkan på fluktuationer i resultatet och kapitalbehov. För att skydda If från koncentrationsrisker, särskilt från tjänsterefe, personskade- och grupplivförsäkring, finns det ett balanserat återförsäkringsprogram med If Skadeförsäkring. Ett återförsäkringsskydd, en så kallad Stop loss, är tecknad med If Skadeförsäkring för att skydda mot exempelvis pandemi-händelser.

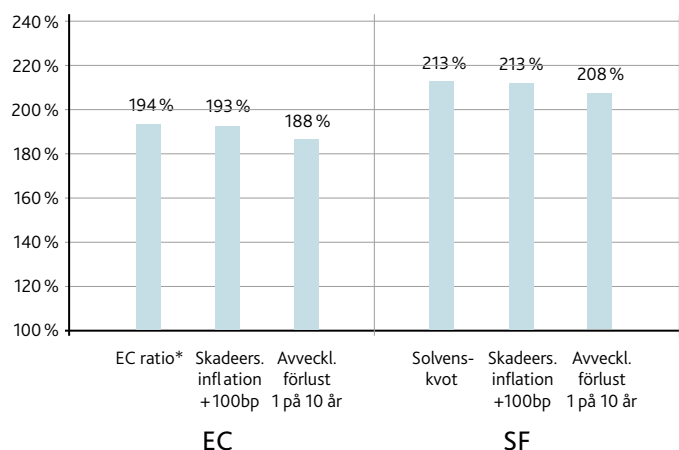
Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserat på historiska skadeutfall, både intern och extern dödlighetsstatistik, samt exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Bland beaktade faktorer finns dödlighetstrender hos befolkningen, individuell ålder, kön, utbildningsnivå och överväganden vid tecknade av försäkring. Statistisk analys på inträffade skador under de senaste åren visar att den genomsnittliga tiden från skadans uppkomst till rapportering är 28 dagar. Vid reservsättningen baseras beräkningarna av inträffade men ej rapporterade skador på den skattade skadekostnaden (risk-premien) under den genomsnittliga rapporteringstiden beräknad per produkttyp och land.

3.3.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma Ifs känslighet för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital (EC) som på solvenskapitalkravet (SF) per den 31 december 2017. EC-kvoten är baserad på den interna modellen för såväl försäkrings- som för marknadsrisk, medan solvenskvoten för SF är baserad på standardformeln för alla risker.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en högre än förväntad skadeinflation eller en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år. I samtliga känslighetstester har If en solvenskvot över 100% även i stressat läge. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital som på solvenskapitalkravet per den 31 december 2017.

FIGUR 11 – Känslighet för teckningsrisk

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital.

I skadeinflationsstressen antas att en ökning av de försäkringstekniska avsättningarna minskar den medräkningsbara kapitalbasen men att solvenskvoten inte är särskilt känslig för förändringar i skadeersättningsinflationen på grund av de försäkringstekniska avsättningarnas korta duration. I avvecklingsförluststressen antas en ökning av försäkringstekniska avsättningar som medför en ökning av avsättningsrisken.

3.4 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivå eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

Ifs marknadsrisk består av valuta-, ränte- och spreadrisk. Spreadrisk ingår vid beräkning av marknadsrisk, men dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.5 kreditrisk, då spreadrisk har klassificerats som en del av kreditrisken, tillsammans med motpartsrisk. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränte- och valutarisk. Den största riskkomponenten är valutarisken.

3.4.1 Riskexponering

Exponeringen för ränterisk är begränsad på grund av den korta durationen för Ifs tillgångar och skulder. If drar nytta av diversifieringseffekter genom den väldiversifierade portföljen. Jämfört med den 31 december 2016 har marknadsrisken ökat, främst på grund av en ökad valutarisk.

Ifs investeringar är koncentrerade till nordiska räntebärande värdepapper. Användningen av derivat är begränsad. Marknadsriskerna relaterade till investeringar är oftast okomplicerade eftersom If tillämpar marknadsvärdering för större delen av investeringarna. If ställer säkerheter för derivat.

De huvudsakliga faktorer som kan påverka marknadsrisken är den geopolitiska osäkerheten, utveckling av fastighetspriser i Sverige och Norge, koncentration till finansiella institutioner och låg ränta under lång tid.

3.4.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i valutakurserna eller deras volatilitet.

Ifs verksamhet och investeringsbeslut skapar valutaexponering. Jämfört med den 31 december 2016 har valutarisken ökat, främst på grund av ökad exponering.

3.4.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av marknadspriserna för aktier eller deras volatilitet.

Aktierisk är inte tillämplig för If eftersom portföljen bestod av 100% räntebärande placeringar den 31 december 2017. Det finns dock utrymme för framtida investeringar i aktier då detta är en tillåten tillgångsklass i enlighet med Ifs Investeringspolicy.

3.4.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 0,4 år vid slutet av 2017. Jämfört med den 31 december 2016 har ränterisken minskat, främst på grund av minskad exponering i kombination med minskad räntevolatilitet.

3.4.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten av värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Spreadrisken i If har varit fortsatt stabil som ett resultat av ett generellt sätt oförändrad kreditexponering i portföljen. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5.

3.4.1.5 Matchningsrisk

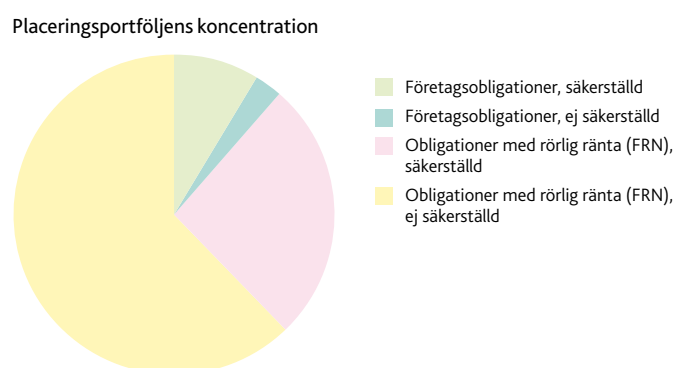
Matchningsrisk är risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är de försäkringstekniska avsättningarna ej diskonterade. Ur ett ekonomiskt perspektiv, där de försäkringstekniska avsättningarna är diskonterade med gällande marknadsräntor, finns en exponering för ränterisk, men på grund av de kortfristiga tillgångarna och skulderna inom If är exponeringen för denna risk begränsad.

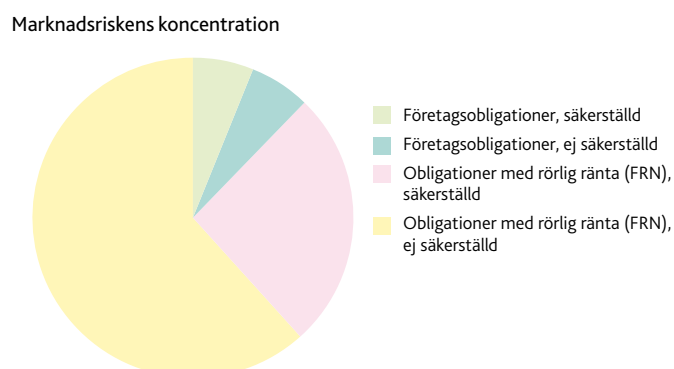
3.4.2 Riskkoncentration

Figurerna nedan visar marknadsriskkoncentrationen för Ifs placeringar. Figur 12 visar marknadsvärdet per typ av tillgångar, medan Figur 13 visar hur mycket ekonomiskt kapital de bidrar med till Ifs totala marknadsrisk (före beaktade av diversifieringseffekter).

FIGUR 12 – Marknadsvärden per typ av tillgångar, 31 dec 2017

FIGUR 13 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar, 31 dec 2017

Ifs valutapositioner mot basvalutan visas i Tabell 4 nedan. Den valutaexponering som uppkommer vid konsolidering av balansräkningar för filialer med annan basvaluta än SEK säkras inte. Dessa investeringar bedöms vara av långsiktig karaktär vilket utifrån gällande redovisningsregler innebär att hänförliga valuta-effekter inte påverkar Ifs resultaträkning.

TABELL 4 – Valutarisk, den 31 december 2017

KSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	USD
Nettoposition	294	2 322	495	-193

Ovanstående IFRS-belopp visar valutariskkoncentrationerna och skiljer sig inte avsevärt från Solvens II-beloppen.

Aktierisk är inte tillämplig för If eftersom portföljen består av 100% räntebärande placeringar. Durationen för räntebärande placeringar var 0,4 år vid slutet av 2017. Durationen för räntebärande placeringar visas i Tabell 5.

TABELL 5 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

KSEK	2017			2016		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Skandinavien, statspapper/företagsobligationer	337 589	90,9	0,5	518 821	82,0	0,5
Euro, statspapper/företagsobligationer	24 160	6,5	0,2	58 049	9,2	0,2
Kortfristiga räntebärande tillgångar	9 461	2,5	0,0	55 559	8,8	0,1
Totalt	371 211	100	0,4	632 429	100	0,4

Ovanstående IFRS-belopp ger en rimlig bild av instrumenttyp-koncentrationerna och skiljer sig inte avsevärt från Solvens II-beloppen. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5 Kreditrisk.

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy är det styrande dokumentet för hantering av marknadsrisker inom If. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom försiktighetsprincipen, särskilda riskrestriktioner och beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål skall strukturen på, samt arten av, Ifs försäkringstekniska avsättningar beaktas. Därtill skall även övergripande riskaptit och risktoleranser samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy årligen eller oftare vid behov. Policyn kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

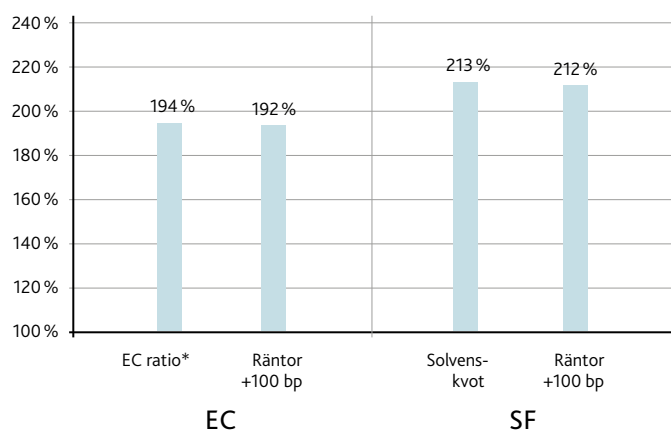
Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till basvalutan. Ränterisken hanteras genom känslighetslimiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hos If hanteras i enlighet med Sampo koncernövergripande principer. Den beaktas inom ramen för riskaptiten och styrs av Ifs investeringspolicy. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande risktoleransen kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett räntestresstest genomförts. Nedanstående figur visar effekten på solvenskvoten enligt ekonomiskt kapital och solvenskapitalkravet per den 31 december 2017. Syftet med stressen är att bedöma hur mycket en ränteökning med 100 baspunkter påverkar kapitalställningen för If.

FIGUR 14 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital.

En ränteökning medför en minskning av såväl placerings-tillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Varken det ekonomiska kapitalet eller kapitalbasen är särskilt känsliga för ränteförändringar på grund av de försäkringstekniska avsättningarnas korta duration.

Räntestressen är baserad på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och inte stressas i denna beräkning.

3.5 Kreditrisk

Med kreditrisk avses risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer vilka bolaget är exponerade mot i form av motpartsrisk, spreadrisk eller marknadsriskskoncentrationer.

3.5.1 Riskexponering

Spreadrisk, mäts som ekonomiskt kapital beräknat med Ifs interna modell såsom framgår av avsnitt 5.1. Standardformeln används för beräkning av motpartsrisk och koncentrationsrisk. Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.5.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Kreditrisken i kapitalförvaltningen delas in i motpartsrisk och spreadrisk. I de flesta fall reflekteras redan delar av kreditrisken genom en högre kreditspread. Värdepappret får därav ett lägre marknadsvärde, även i de fall där det inte föreligger en utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadpris.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot i) enskilda emittenter eller, ii) en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som inte fångas upp av antingen spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras istället som koncentrationsrisk.

3.5.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisken relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten, främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador.

3.5.2 Riskkoncentration

3.5.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar exklusive förväntad förlust presenteras i Tabell 6.

TABELL 6 – Återförsäkringsfordringar

KSEK Kreditbetyg (S&P)	2017	%	2016	%
AAA	-	-	-	-
AA	2	1	3	1
A	3	1	4	1
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten	466	99	370	98
Totalt	472	100	377	100

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i Tabell 7.

TABELL 7 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

KSEK Kreditbetyg (S&P)	2017	%	2016	%
AAA	-	-	-	-
AA	145	40%	155	40%
A	218	60%	237	60%
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Totalt	363	100	391	100

3.5.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

En stor del av Ifs räntebärande placeringar är koncentrerade till finansiella institutioner, varav huvuddelen av dessa placeringar är på den nordiska marknaden. Ifs kreditriskexponering kommer framförallt från räntebärande placeringar. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i Tabell 8.

TABELL 8 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångslag och kreditbetyg

KSEK	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt	Aktier	Fastig- heter	Derivat (motparts- risk)	Totalt ¹⁾
Basindustri	0	0	0	10 867	0	0	0	10 867	0	0	0	10 867
Kapitalvaror	0	0	0	15 305	0	0	0	15 305	0	0	0	15 305
Konsumentvaror	0	0	0	25 359	0	0	0	25 359	0	0	0	25 359
Säkerställda obligationer	116 210	10 058	0	0	0	0	0	126 268	0	0	0	126 268
Energi	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Finansiella institut	0	0	47 863	30 496	0	0	0	78 358	0	0	0	78 358
Stater	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Statligt garanterade	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Försäkring	0	0	0	7 349	0	0	0	7 349	0	0	0	7 349
Hälsovård	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Media	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kommuner	20 112	0	0	0	0	0	0	20 112	0	0	0	20 112
Fastigheter	0	2 021	15 204	4 962	0	0	0	22 187	0	0	0	22 187
Tjänster	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Teknologi och elektronik	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Telekommunikation	0	0	0	9 381	0	0	0	9 381	0	0	0	9 381
Transport	0	40 570	0	0	0	0	0	40 570	0	0	0	40 570
El, vatten och gas	0	0	0	15 455	0	0	0	15 455	0	0	0	15 455
Övrigt	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Fonder	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	136 321	52 649	63 067	119 173	0	0	0	371 211	0	0	0	371 211

¹⁾ Total exponering exklusive derivat, bortsett från OTC-derivat där endast motpartsrisk beaktas.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i Ifs investeringspolicy. I styrdokumentet fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuldkategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument vilka är känsliga för ändringar i kreditspreadar. Vid investeringsbeslut efterföljs försiktighetsprincipen i enlighet med Ifs Investment policy.

Risken för insolvens hos derivatmotparter kan begränsas genom diversifiering och noggrant urval av motparter och clearinghus samt ställande av säkerheter.

För att begränsa och kontrollera den kreditrisk som är förknippad med avgiven återförsäkring har If en Reinsurance Security Policy som anger kreditbetygskraven för externa återförsäkrare och maximal exponering mot enskilda externa återförsäkrare. Kreditvärdighet hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag. Reinsurance Security Committee ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrarens konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från Reinsurance Security policy.

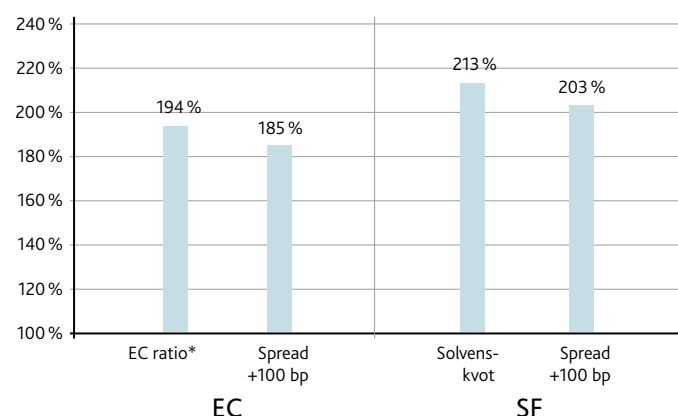
Portföljens utveckling gällande kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee och kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.5.4 Riskkänslighet

3.5.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs solvenskvot per den 31 december 2017. Även i stressat läge har If en solvenskvot enligt Solvens II på över 100% per den 31 december 2017. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en eventuell spreadökning med 100 baspunkter påverkar Ifs kapitalställning. Ett väsentlig antagande är att denna stress inte har en inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna.

FIGUR 15 – Känslighet för kreditrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital.

3.5.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

Eftersom återförsäkring främst sker internt är detta inte relevant.

3.6 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk är risken att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.6.1 Riskexponering

Likviditetsrisken bedöms som låg eftersom premierna betalas i förväg och större utbetalningar oftast är kända i god tid innan de

förfaller, vilket begränsar likviditetsrisken. Likviditetsrisken identifieras och hanteras löpande och inga solvenskrav är kvantifierade eftersom risken inte bedöms som betydande.

3.6.2 Riskkoncentration

I Tabell 9 visas förfallostrukturen för försäkringstekniska avsättningar och finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktsbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. För övriga avtal visas endast bokförda värden. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning, vilka till naturen är förenade med en viss grad av osäkerhet.

TABELL 9 – Förfallostruktur för kassaflöden av finansiella tillgångar och skulder och försäkringstekniska avsättningar per 31 december 2017

KSEK	Bokfört värde			Kassaflöde						
	Bokfört värde	varav obestämd förfallotidpunkt	varav avtalsbaserad förfallotidpunkt	2018	2019	2020	2021	2022	2023-2030	2031-
Finansiella tillgångar	480 948	9 461	471 487	128 998	93 785	103 601	85 871	46 678	25 766	0
Finansiella skulder	15 813		15 813	-15 811	0	0	0	0	0	0
Försäkringstekniska avsättningar, f e r	195 013			195 013	-	-	-	-	-	-

3.6.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy tillsammans med riktlinjer (såsom försiktighetsprincipen) och instruktioner anger strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. If-gruppens Cash Management-enhet hanterar likviditetsrisken från dag till dag. Risken övervakas av Investment avdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.6.4 Riskkänslighet

För att identifiera likviditetsrisken analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar ska mätas med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som av stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt ska analysen omfatta identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beakta förväntade nya affärers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar ska även jämföras för att mäta graden av eventuell obalans.

3.7 Operativa risker inklusive legala risker

Operativ risk är risken för förlust till följd av bristfälliga eller fallerade processer eller system, personer eller externa händelser (förväntade eller oförväntade).

Definitionen inkluderar legal risk vilken avser risk för förlust till följd av (i) tvister som inte är relaterade till försäkringsskador, (ii) avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal eller (iii) brott mot immaterialrättsliga regler.

3.7.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk görs i den kvalitativa processen Operational och Compliance Risk Assessment (OCRA). I denna process identifieras, bedöms, hanteras och rapporteras operativ risk regelbundet via självutvärdering. OCRA-processen stöds av ett nätverk av riskkoordinatorer.

Operativa risker bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv och värderas därefter utifrån ett trafikljussystem. Identifierade risker aggregeras och rapporteras i fem olika kategorier: brister i handläggning och processer; verksamhetsstörning och systemfel; kunder, produkter och affärspraxis; anställningsförhållanden samt interna/externa bedrägerier. De väsentligaste riskerna rapporteras till Operational Risk Committee (ORC).

Riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, där incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroll är två viktiga exempel.

Eventuella externa och interna bedrägerier identifieras och rapporteras via särskilda processer. Via processerna för identifiering av strategisk risk och emerging risk, se avsnitt 3.8.1 och 3.8.4, identifieras eventuella externa faktorer som kan komma att påverka operativ risk.

Operativa risker per 31 december 2017 omfattar bland annat bristande IT- och datakvalitet. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under 2017.

3.7.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.7.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är tydliga och tillämpade styrdokument, givna mandat, dualitets- och farfarprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka Ifs väsentliga processer och öka effektiviteten på lång sikt pågår även utveckling av nya IT-system som omfattar automatisering av vissa kontroller.

Bland styrdokumenterna som är relevanta för hantering av operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa interna/externa bedrägerier. Analyser av oegentligheter genomförs löpande och kontrollaktiviteter utförs för att minska risken. Därutöver tillhandahålls kontinuerligt interna utbildningar om Ifs etiska regler och riktlinjer till anställda inom bolaget.

Bolagets processer för kontinuitetsplanering omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med arbetet är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortsätta leverera även när någonting oförutsett händer. Arbetet syftar även till att underlätta för bolaget att återhämta sig efter en sådan händelse.

Inom affärsverksamheten finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla verksamhetens risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras vidare riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker som följs upp löpande.

3.7.4 Riskkänslighet

Varken det ekonomiska kapitalet eller solvenskapitalkravet påverkas av en ökad riskexponering för operativ risk eller av inträffade riskhändelser. Däremot påverkas kapitalbasen med en effekt motsvarande förlusten av en potentiell riskhändelse vilket är lika med känsligheten för operativ risk.

3.8 Övriga väsentliga risker

3.8.1 Strategisk risk

Strategisk risk är risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet eller brist på intern flexibilitet.

3.8.1.1 Riskexponering

Strategisk risk identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till kontroll- och strategienheten. Riskerna aggregeras och bedöms med avseende på konsekvens och sannolikhet. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i marknaden i vilken If verkar och förmågan för If att proaktivt anpassa sig. För If är strategisk risk relaterat till konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Vidare kan lågkonjunktur och oro på finansmarknaderna få negativ effekt på If. Ifs verksamhet påverkas

även av förändring i relevant lagstiftning och rättspraxis. Det har inte skett någon väsentlig förändring i riskexponeringen för strategisk risk under 2017.

3.8.1.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.8.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt av både verksamheten och kontroll- och strategienheten inom If. Riskerna utvärderas minst årligen i den årliga finansiella planprocessen där aktiviteter för att hantera väsentliga risker och anpassa sig efter marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.8.2 Compliancerisk

Compliancerisk är risken för legala eller regulatoriska påföljder, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regler inte följs.

3.8.2.1 Riskexponering

Compliancerisker bedöms utifrån sannolikheten för och konsekvensen av regelbrott. Den främsta compliancerisken är risken för att bryta mot personuppgiftslagstiftningen. Som en följd av ett antal aktiviteter inom ramen för Ifs General Data Protection Regulation (GDPR) projekt, till syfte att ytterligare förbättra hanteringen av personuppgifter, har risken minskat under rapporteringsperioden.

3.8.2.2 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika metoder, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa compliancerisken. Exempel på viktiga metoder är tydliga och implementerade policys och instruktioner, utbildning, uppdelning av ansvar, behörigheter och dualitetsprincip. Processerna för att övervaka effektiviteten av de riskreducerande teknikerna omfattar kvalitetsuppföljning såsom "file reviews" och "referrals".

3.8.3 Ryktesrisk

Ryktesrisk är risken för skada för If till följd av försämrat rykte hos kunder och andra intressenter.

3.8.3.1 Riskexponering

Ryktesrisk är ofta en konsekvens av en inträffad operativ risk eller compliance risk. När en bedömning av operativa risker och compliancerisker görs i verksamheten, bedöms också risken för försämrat rykte som en följd av en materialiserad risk. Ryktesrisken bedöms och rapporteras ur ett övergripande perspektiv av kommunikationsavdelningen. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. Identifierad ryktesrisk hanteras av verksamheten och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen ryktesriskbedömningen till Operational Risk Committee. Ett område som är särskilt känsligt för ryktesrisk är skadehanteringsprocessen.

De väsentligaste åtgärderna för att stärka Ifs rykte är att säkerställa att försäkringsvillkoren är korrekta och tydliga och att skaderegleringen är transparent och rättvis. I de fall en kund är missnöjd skall denne kunna vända sig till Ifs kundombudsman. Under rapporteringsperioden har det inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för ryktesrisk.

3.8.3.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av ryktesrisker har identifierats.

3.8.3.3 Riskreducerande tekniker

Ryktesrisk är i många fall en följd av en realiserad operativ risk eller compliancerisk. Vid bedömning av dessa två risktyper beaktas möjlig påverkan på Ifs rykte. Vissa processer är särskilt känsliga för ryktesrisk såsom marknadsföring och skadehantering. Enskilda incidenter kan också få stor uppmärksamhet i media. Professionellt agerande och kommunikation är kritiskt för att hantera dessa risker. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är tydliga och tillämpade styrdokument, till exempel Ifs etikpolicy och instruktion för sociala medier, incidenthanteringsrutiner samt en intern visselblåsarprocess. Noggrann övervakning av alla typer av media i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede sker också löpande.

3.8.4 Emerging risk

Emerging risk avser nya risker eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en mer omfattande påverkan på företaget.

3.8.4.1 Riskexponering

När nya risker materialiseras eller gamla risker förändras, ska detta i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamet i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie processerna för riskbedömning. För att hitta risker som omfattar flera affärsområden och dessutom proaktivt identifiera nya risker har If-gruppen etablerat en Emerging Risks-grupp med expertmedlemmar från alla affärsområden. Gruppen träffas regelbundet för att diskutera nya risker. Syftet med gruppen är att underlätta arbetet inom underwriting med att identifiera risker, samla in och dela information om riskerna för att bedöma deras betydelse och ordna fortsatta studier eller seminarier samt att föreslå åtgärder om så behövs. Riskerna bedöms med avseende på konsekvens och sannolikhet. De åtgärder som behövs för att styra exponeringen och ackumuleringarna utförs i underwriting-enheterna. If har som livförsäkringsbolag i allmänhet begränsad exponering mot emerging risk, men följer utvecklingen av risker som skulle kunna leda till ett stort antal skador, exempelvis inom nanoteknologi och elektromagnetiska fält. Riskexponeringen har inte ändrat sig väsentligt under rapporteringsperioden.

3.8.4.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av emerging risk har identifierats.

3.8.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att varje affärsområde ansvarar för att hantera och vidta åtgärder avseende exponering för emerging risks i sina portföljer. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändig för att hantera och begränsa nya risker. Identifierade risker kan uteslutas från framtida försäkringar, eller så kan ett lämpligt premietillägg göras för sådana försäkringsbara risker. Även återförsäkring används för att begränsa riskerna.

3.8.5 Riskkänslighet, övriga väsentliga risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk och emerging risk ingår inte i de kvantitativa riskmått. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, kan den påverka kapitalbasen men skulle inte ha någon effekt på ekonomiskt kapital eller solvenskapitalkravet. En materiell strategisk riskhändelse kan påverka Ifs konkurrenskraft negativt med minskad premievolum och lönsamhet som följd. En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan bland annat medföra en bot eller ett ingripande från Finansinspektionen. En väsentlig riskhändelse som påverkar ryktesrisk kan medföra en kombination av minskad premievolum på grund av kunder som väljer att lämna If i kombination med en engångskostnad för att hantera risken. Emerging risks kan komma att påverka samtliga av de övriga riskkategorierna. Känsligheten av dessa kvalitativa risker är på grund av deras karaktär, svår att kvantifiera.

3.9 Övrig information

Det finns ingen övrig relevant information avseende riskprofilen för If.

VÄRDERINGSMETODER FÖR SOLVENSÄNDAMÅL

4 Värderingsmetoder för solvensändamål

Balansräkningen för If enligt Solvens II baseras på Ifs årsredovisning (upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper), med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. För att underlätta jämförelser används värden från Ifs årsredovisning, klassificerade i enlighet med uppställningen i Solvens II-balansräkningen.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande förändringar under 2017 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper. Totalt sett, till följd av Solvens II-omvärderingar, är det belopp med vilket tillgångar överskrider skulder för If vid slutet av året 68 445 KSEK högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen.

Tabell 10 nedan ger en översikt över justeringar från årsredovisningen till Solvens II-balansräkningen.

TABELL 10 – Justering av balansräkningen för Solvens II-ändamål

Klassificering	Bokfört värde i årsredovisningen	Justering (KSEK)	Solvens II- värde	
Tillgångar				
Investeringar (utöver tillgångar som innehas för indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	361 750	0	361 750	
<i>Aktier</i>	0	0	0	
<i>Obligationer</i>	361 750	0	361 750	
<i>Derivat</i>	0	0	0	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	1 248	-776	471	A
<i>Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal</i>	1 248	-776	471	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	2 564	0	2 564	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	107 174	0	107 174	
Kontanter och andra likvida medel	9 461	0	9 461	
Summa tillgångar	482 196	-776	481 419	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	196 261	-84 335	111 926	A
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkringar (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	196 261	-84 335	111 926	
Uppskjuten skatteskuld	0	15 119	15 119	B
Derivat	224	0	224	
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	10 823	0	10 823	
Återförsäkringsskulder	24	0	24	
Skulder (handel, inte försäkring)	27 285	0	27 285	
Eventuella andra skulder som inte redovisas på annat ställe	6	-6	0	A
Summa skulder	234 623	-69 222	165 401	
Överskott av tillgångar mot skulder	247 573	68 445	316 018	

Justeringarna kan delas in i två kategorier:

- A. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, och premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring;
- B. Effekten av justeringarna ovan på värdet av uppskjutna skatteskulder.

I avsnitten nedan redovisas metoderna för att värdera tillgångar och skulder separat för varje materiell kategori av tillgångar eller skulder. Detta innefattar underlag, metoder och viktigaste antaganden som använts för värderingen för solvensändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan dem som använts för värdering för solvensändamål och dem som använts i årsredovisningen. Den nivå där tillgångar och skulder aggregeras till "materiella kategorier" baseras på beskaffenheten och funktionen hos tillgångarna och övriga skulder, med hänsyn till deras betydelse för solvensändamål.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Placeringstillgångar

I årsredovisningen har If valt att tillämpa en klassificering som innebär att samtliga finansiella placeringstillgångar värderas till verkligt värde. Då värderingen av tillgångarna i allt väsentligt grundas på observerbara marknadsnoteringar, anser If att denna redovisning utgör en bra presentation av bolagets innehav av placeringstillgångar. De finansiella tillgångar som inte är derivat har klassificerats som finansiella tillgångar till verkligt värde via övrigt totalresultat.

Finansiella placeringstillgångar redovisas i originalvaluta och värderas till verkligt värde och – som huvudregel – med värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat fram till realisationstidpunkten. Köp och försäljning av penning- och kapitalmarknadsinstrument på avistamarknaden liksom derivatransaktioner redovisas i balansräkningen på affärsdagen. Motpartens fordran/skuld redovisas mellan affärsdagen och likviddagen brutto och återfinns i solvensbalansräkningen under posten Fordringar (kundfordringar, inte försäkring) eller Skulder (handel, inte försäkring).

Nedan beskrivs den närmare värderingen för respektive tillgångslag.

4.1.1.1 Räntebärande värdepapper

Räntebärande värdepapper värderas till verkligt värde fördelat på upplupet anskaffningsvärde och värdeförändring. Det upplupna anskaffningsvärdet är det diskonterade nuvärdet av framtida betalningar där diskonteringsräntan utgörs av den effektiva räntan vid anskaffningstidpunkten. Detta innebär att förvärvade över- och undervärden på kuponginstrument periodiseras som ränta över obligationens återstående löptid eller, för lån med räntejustering, till nästa räntejusteringstillfälle. För diskonteringsinstrument avser redovisade ränteintäkter enbart periodisering av undervärden vid förvärvet. Avkastningen från räntebärande värdepapper uppdelas i ränteintäkter och värdeförändringar. Värdeförändringen beräknas som skillnaden mellan det innehavda värdepapperets verkliga värde (marknadsvärdet) och dess upplupna anskaffningsvärde. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

Hantering av räntebärande värdepapper, bestående av stats- och företagsobligationer, i Ifs årsredovisning är tillämplig även i Solvens II-balansräkningen.

4.1.1.2 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas till verkligt värde. Individuell värdering sker av samtliga derivat.

Hantering av derivat i Ifs årsredovisning gäller även för solvensvärderingen.

4.1.1.3 Övriga fordringar (exklusive lån)

Fordringar från kunder, återförsäkringsfordringar och övriga fordringar redovisas till nominellt värde när de uppstår och därefter till de belopp som förväntas inflyta. Fordringar värderas individuellt.

Hantering av övriga fordringar enligt svenska redovisningsprinciper gäller även i Solvens II-balansräkningen eftersom det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet. Undantaget är tillgångar, specifikt angivna nedan, påverkade av värderingen av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-ramverket.

4.1.1.4 Kontanter och andra likvida medel

Kassa och bank består, förutom mindre kassabelopp, av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen, samt medel som överförs till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

I årsredovisningen värderas likvida medel till nominellt värde. Kontanter och likvida medel hanteras på samma sätt i årsredovisningen och för solvensändamål.

4.1.2 Tillgångar i IFRS-balansräkningen som är kopplade till beräkningen av Ifs försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.2.1 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Enligt solvensklassificeringen avser balansen fordringar att betalas av försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt fordringar som är kopplade till försäkringsrörelsen. Dessa hantearas på samma sätt som motsvarande fordringar i årsredovisningen, det vill säga som övriga fordringar.

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Därför, i stället för att redovisa en fordran avseende framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, såsom sker enligt hanteringen av premiefordringar i årsredovisningen, ska eventuella framtida premier beaktas fullt ut i den bästa skattningen av avsättningen för ej intjänade premier i Solvens II-balansräkningen. If har inte några framtida premier för gällande försäkringar som ännu inte förfallit.

4.1.2.2 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Förändringar i värderingen av försäkringstekniska avsättningar brutto påverkar på liknande sätt återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna, vilka betecknas "fordringar enligt återförsäkringsavtal" i solvenshänseende.

4.1.3 Hantering av uppskjutna skatteskulder och fordringar

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan de värden som redovisas enligt Solvens II och motsvarande skattemässiga värden beaktas i Solvens II-balansräkningen.

Uppskjutna skattefordringar och skulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Uppskjutna skattefordringar och skulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. Skattesatsen i Sverige på 22% tillämpas vid beräkning av uppskjutna skattefordringar och skulder per den 31 december 2017.

If redovisade ingen uppskjuten skatt i årsredovisningen för årets som slutade 31 december 2017. Som en följd av värderingsjusteringar enligt Solvens II redovisas en uppskjuten skatteskuld på 15 119 KSEK.

TABELL 11 – Avstämning av nettosaldo för uppskjuten skatt i Solvens II-balansräkningen, 31 december

Beräkning av uppskjuten skatt, netto (KSEK)	2017	2016
Värde enligt årsredovisningen, If (uppskjutna skatteskulder)	0	0
1. Förutbetalda anskaffningskostnader (netto efter avgiven återförsäkring) som inte ingår i Solvens II-balansräkningen	-	2
2. Fordringar enligt återförsäkringsavtal (återförsäkrarens andel) omräknade enligt Solvens II	-22	-187
3. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	15 140	14 614
Värde enligt Solvens II, If (uppskjutna skatteskulder) SII	15 119	14 429

Den främsta orsaken till denna förändring är, såsom visas i tabellen ovan, den avvikande hanteringen av försäkringstekniska avsättningar (inklusive återförsäkringsfordringar).

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

4.2.1 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i årsredovisningen

Skillnader i värdering av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-balansräkningen och i Ifs årsredovisning avser främst följande:

- Redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen.
- Redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.
- Vissa mindre värderingsskillnader uppstår också i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna effekten av omvärdering av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål, inklusive nettoeffekterna av premiefordringar, vilket beskrivs i avsnitt 4.1 ovan, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader, innebär en minskad skuld med 83 564 KSEK, vilket förklaras av de förändringar som presenteras i tabellen nedan.

TABELL 12 – Omvärdering av försäkringsteknisk avsättning för Solvens II-ändamål

	2017	2016
Förändring i förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	0	0
Förändring i fordringar enligt återförsäkringsavtal	-776	-1 439
Förändring i premiefordringar	0	0
Summa förändring i tillgångar	-776	-1 439
Förändring i försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-89 119	-79 350
Förändring i återförsäkringsskulder	0	0
Förändring i återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-6	-10
Införande av riskmarginal	4 784	5 024
Summa förändring i skulder	-84 340	-74 336
Sammantagna förändringar, försäkringstekniska avsättningar	-83 564	-72 896

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 13 visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen. Jämförelsen görs mellan bästa skattningen enligt Solvens II och försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS 4 i årsredovisningen. Riskmarginalen, som endast finns i Solvens II, presenteras separat.

TABELL 13 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärgrenar enligt Solvens II

Typ av försäkringstekniska avsättningar	Återförsäkrings andel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto			Riskmarginal
	Solvens II	Års-redovisning		Solvens II	Års-redovisning		Solvens II
Livförsäkring, KSEK	471	1 248	-777	107 142	196 261	-89 119	4 784

Den största omvärderingseffekten beror på omvärdering av avsättningen för ej intjänade premier. Diskontering har en liten inverkan på storleken av försäkringstekniska avsättningar på grund av ettårsavtal, korta skaderegleringsperioder och utbetalningar av engångsbelopp. Det som väger upp den positiva skillnaden ovan är införandet av en riskmarginal.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av Ifs försäkringstekniska avsättningar

4.2.2.1 Efterlevnad av solvenskraven

I linje med den bästa skattning och riskmarginal motsvarar Ifs försäkringstekniska avsättningar de aktuella belopp som företag skulle behöva betala om de omedelbart förde över sina (åter) försäkringsförpliktelser till ett annat företag. Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal.

4.2.2.2 Allmänna bestämmelser

Ifs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla väsentliga antaganden granskas kvartalsvis. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i "Försäkringstekniska riktlinjer" och "Försäkringstekniskt beräkningsunderlag".

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (dessa beräknas separat; se separat information rörande *återförsäkringsfordringar* nedan). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidsvärde med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom fastställande av kostnaden för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras livstid. Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att tillhandahålla beloppet för medräkningsbar kapitalbas kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på standardformeln.

4.2.2.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar baseras främst på extern dödlighetsstatistik för personer med livförsäkring i Sverige, Danmark och Norge. Dessa antaganden justeras sedan för intern skadehistorik, trender och överväganden vid tecknande av försäkring.

4.2.2.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivet sätt. Volatilitetsjustering eller matchningsjustering tillämpas inte.

4.2.2.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerat för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.2.2.6 Uppdelning och upprättande av homogena riskgrupper

If delar upp sina (åter)försäkringsförpliktelser i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än affärgrenar enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.2.2.7 Metoder och antaganden

Aktuariella och statistiska metoder som används för att räkna ut Ifs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget tar. De aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar delvis baseras på är företagets egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom dödlighetsdata för försäkrade grupper, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktar sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annul- lation vilket bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärsgrän och därför baseras på trovärdig och relevant erfarenhet av uppsägningar.

4.2.2.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten gällande försäkringsåtagandena. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt. Orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal; de fordringarna beräknas direkt från bruttobeloppet. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, beräkning av avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsåtaganden samt beräkning av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.11 Avtalsgräns

Vad gäller den gräns för försäkringsavtalet som används för solvensändamål tillämpas ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringsskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen."

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, även då risktäckningsperioden ännu inte har inletts och därmed kan tolkningen ovan möjligen inte leda till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försämrar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.12 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena, med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassaflöden tar underförstått hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnaderna för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningen för skaderegleringskostnader, medan alla kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper baseras på skattade skadehanteringskostnader för historiska skador, och anses vara realistisk och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

Aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska metoder. Reserver beräknas på ett transparent sätt och skall kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.2.2.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen beräknas per juridisk person och baseras på standardformeln för solvenskapitalkrav inom If.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulderna till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, det vill säga det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kort uttryckt beräknas riskmarginalen genom att kassaflöden omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav (BSCR). Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen för If. Riskmarginalen för den juridiska personen fördelas sedan på dess motsvarande affärsgränar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärsgräns tilldelade riskmarginal.

If tillämpar en förenklad metod för beräkning av riskmarginal.

4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹¹

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för försäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang, inklusive insolvens eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen.

If har inga specialföretag.

¹¹ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt FRLs definition.

4.2.2.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns osäkerhet i samband med beräkningarna eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. Ifs främsta riskfaktorer som påverkar reservrisken beskrivs närmare i 3.7.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Derivat

Såväl tillgångar som skulder från derivat beskrivs i avsnitt 4.1 ovan.

4.3.2 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller denna balans belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare, andra försäkringsgivare och verksamhet kopplad till försäkringsrörelsen, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna.

Hantering av dessa poster i årsredovisningen är tillämplig också i Solvens II-balansräkningen då bokfört värde anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet.

4.3.3 Skulder (handel, inte försäkring)

I Ifs årsredovisning redovisas andra skulder än försäkringstekniska avsättningar, inklusive leverantörsskulder, initialt till anskaffningsvärde, vilket utgörs av det verkliga värdet av den ersättning som lämnas.

4.3.4 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar/ansvarsförbindelser

Det finns inga väsentliga skulder som ska redovisas i Solvens II-balansräkningen, vare sig som andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar eller som ansvarsförbindelser.

4.3.5 Skulder i balansräkningen enligt svenska redovisningsprinciper vilka är kopplade till beräkningen av Ifs försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.3.5.1 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller denna balans belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och verksamhet kopplad till återförsäkringsrörelsen.

Inga justeringar av Ifs årsredovisning är nödvändiga vad avser dessa posters redovisning i Solvens II-balansräkningen.

4.3.6 Andra skulder som inte redovisas på annat håll

På samma sätt som "Andra tillgångar som inte redovisas på annat håll" på balansräkningens tillgångssida ingår under denna rubrik de skulder som inte på annat håll ingår i Solvens II-balansräkningen. Dessa skulder är inte väsentliga varken som enskilda poster eller sammantaget och presenteras därför inte separat. Det uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balans mellan årsredovisningen och redovisningen för solvensändamål, med undantag för justeringen för eliminering av återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, vilken beskrivs separat ovan.

4.4 Alternativa värderingsmetoder (AVM)

Standardvärderingsmetoden för solvensändamål är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser för samma tillgångar eller skulder (QMP). Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för samma tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som ett andra alternativ använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen övergå till alternativa värderingsmetoder (AVM). Detta avsnitt beskriver Ifs användning av AVM.

Inga större justeringar i årsredovisningen är nödvändiga för placeringstillgångar eller skulder (med undantag för efterställda skulder). Ifs redovisning av finansiella tillgångar och skulder för Solvens II-ändamål ligger nära den metod som även används i årsredovisningen. I denna redovisning bokförs som en huvudprincip finansiella placeringstillgångar i originalvaluta och till verkligt värde med värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat tills de realiseras.

Solvens II har många likheter med identifieringen, värderingen och klassificeringen av finansiella tillgångar och skulder i IFRS-ramverket, bland annat hur verkligt-värde-hierarkin tillämpas för ett företags innehav av finansiella instrument som värderas till verkligt värde, vilket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknaden.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Mot denna bakgrund har If valt att basera sin klassificering för rapporteringsändamål på det redan existerande underlaget för redovisning av finansiella instrument i den finansiella rapporteringen, för att säkerställa konsekvent tillämpning mellan de båda ramverken.

Tabell 14 visar hur tillgångarna och skulderna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM för Solvens II-värderingen. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet ingår inte i tabellen.

TABELL 14 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP och AVM, KSEK

Typ av tillgång	AVM	QMP/QMPS	Summa
Derivat	0	0	0
Statsobligationer	0	20 112	20 112
Företagsobligationer	0	341 638	341 638
Summa	0	361 750	361 750

4.5 Övrig information

Det finns ingen övrig relevant information avseende värderingsmetoder för solvensändamål.

SOLVENSSITUATION

5 Solvenssituation

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Kapitalhanteringen skall säkra finansiell styrka över tid samt skapa förutsättningar för tillväxt och för att uppfylla övriga verksamhetsmål genom en sund riskhantering. Styrelsen har det övergripande ansvaret för strategin för risk- och kapitalhantering. Strategin regleras i Ifs riskhanteringspolicy.

Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsningripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. En tillräcklig kapitalbuffert krävs också för att säkerställa fortlöpande solvens. Följande metoder för kapitalhantering tillämpas inom If för att säkra tillräcklig kapitalnivå:

- Beräkning av risk- och kapitalställning minst en gång per kvartal.
- Bedömning av buffertar och kapitalbehov.
- Projektion av risker och kapitalbehov enligt den finansiella planen.
- Säkerställande av utdelningskapacitet genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.
- Genomförande av stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalpositionen.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet, genom sin löpande analys och bedömning, solvenssituationen utifrån både externa och interna mått.

Ifs risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter och uppföljningen av dem dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt (3 år).

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för Ifs kapitalhanteringsplan på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen på medellång sikt genomförs över planperioden och samt beskriver hur utdelningsprognoserna kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under verksamhetens planeringsperiod och säkerställa att styrelsen får relevant information för sin strategiska ledningsprocess och ramverket för beslutsfattande. Bedömningen tar hänsyn både till eventuella risker på medellång och lång sikt och redogör genom regelbundna uppdateringar för eventuella sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin som kan påverka tidigare analyser som utförts under planeringsperioden och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Lagstadgade kapitaltäckningsmätt

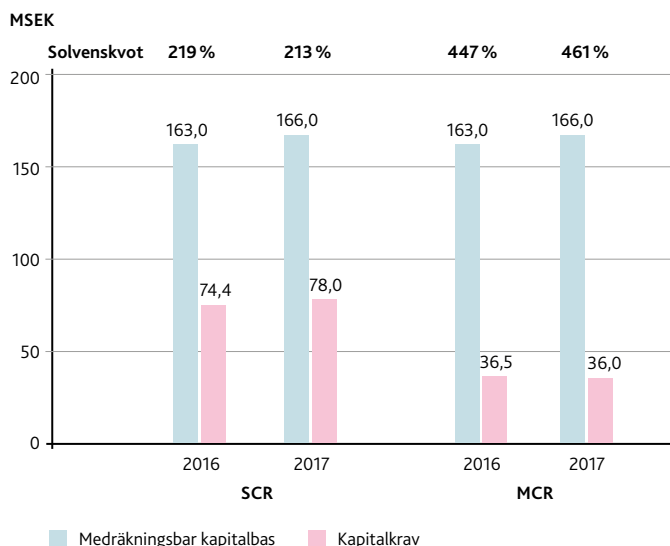
Det lagstadgade solvenskapitalkravet är en väsentlig del av det riskbaserade solvensramverket och söker täcka alla potentiella risker som If exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas enligt Solvens II-regelverket.

Enligt regelverket skall ett försäkringsbolag ha en tillräcklig kapitalbas som vid varje givet tillfälle har täckning för en konfidentsgrad på 99,5% (händelse som inträffar en gång på 200 år). Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ger rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett första myndighetsingripande i tillsynen av bolagets solvens. Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

5.1.2 Ifs kapitalbas och solvensställning per den 31 december 2017

Per den 31 december 2017 hade If en solvenskvot, kapitalbas för att möta solvenskapitalkravet, på 213% (219%) och en solvenskvot för att möta minimikapitalkravet på 461% (447%). Minskningen förklaras av att solvenskapitalkravet relativt sett ökat något mer än vad kapitalbasen ökat.

FIGUR 16 – Översikt av solvensställning 31 december 2016 och 31 december 2017

If bedöms fortsatt ha en stark kapitalstruktur och solvens. Ifs lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

5.1.2.1 Förändrad ställning för kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har ökat med 2 976 KSEK under redovisningsperioden. Förändringen beror på att årets totalresultat tillsammans förändringen i Solvens II-justeringen av försäkringstekniska avsättningar överstiger föreslagen utdelning för 2017. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts under redovisningsperioden.

TABELL 15 – Förändrad ställning för Ifs kapitalbas under 2017

KSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 1 januari 2017	163 042	163 042			
Totalresultat enligt årsredovisningen	142 998	142 998			
Förändring av Solvens II-värderingseffekter	9 978	9 978			
Föreslagen utdelning	-150 000	-150 000			
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 31 december 2017	166 018	166 018			

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Ifs kapitalbas utgörs av primärkapital som i sin helhet består av överskott av tillgångar mot skulder. If har för närvarande inga kapitalbasposter som kvalificerar sig för behandling som tilläggskapital och inga efterställda skulder.

Ifs tillgängliga kapitalbas nivåindelas baserat på förutsättningar för att täcka solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Nivåerna återspeglar graden av förlusttäckning för ett bolags kapitalbas i händelse av en likvidation.

TABELL 16 – Nivåindelning av Ifs kapitalbas

KSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	1 000	1 000			
Avstämningsreserv	165 018	165 018			
Summa kapitalbas, QRT 5.23.01.01	166 018	166 018			

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

Per den 31 december 2017 uppfyllde Ifs stamaktiekapital på 1 000 KSEK kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Ifs avstämningsreserv uppgick till 165 018 KSEK (162 042 KSEK) per den 31 december 2017. Avstämningsreserven består av eget kapital enligt årsredovisningen (exklusive stamaktiekapital) samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 150 MSEK (400 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven. Avstämningsreserven uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Samtliga kapitalbasposter uppfyller tillämpliga durationskrav, eftersom alla poster är odaterade.

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränsskrav för medräkning

If har en tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Alla kapitalbasposter ingår i kapitalbasen på nivå 1 och det finns inga medräkningsbegränsningar vare sig för täckning av solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet.

TABELL 17 – Ifs bedömning av medräkningsbar kapitalbas per den 31 december 2017 (inklusive nivåindelning)

KSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	166 018	166 018			
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	166 018	166 018			
Solvenskapitalkrav	77 990				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	213%				
Minimikapitalkrav	36 044				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	461%				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskott av tillgångar mot skulder härleds som en komponent av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.01 och S.23.01.01.

Tabell 18 visar sambandet mellan eget kapital enligt årsredovisningen, överskottet av tillgångar mot skulder i Solvens II balansräkningen och tillgängligt primärkapital.

TABELL 18 – Eget kapital, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital		
KSEK	2017	2016
Stamaktiekapital	1 000	1 000
Reservfond	41 965	41 965
Fond för verkligt värde	4 425	2 717
Balanserad vinst och årets resultat	200 182	458 893
Summa eget kapital enligt årsredovisningen	247 573	504 575
Justerings för Solvens II värdering		
a) Förändringar av uppskjuten skatt	-15 119	-14 429
b) Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	83 564	72 896
Totalsumma för alla avstämningsrörelser a-b-, p.g.a. värderingsskillnader	68 445	58 467
Överskott av tillgångar mot skulder, värdering för Solvens II-ändamål	316 018	563 042
Föreslagen utdelning	-150 000	-400 000
Summa tillgängligt primärkapital	166 018	163 042

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

Solvenskapitalkravet beräknas genom att kombinera ett antal separata risker och hänsyn tas till diversifiering med hjälp av korrelationsmatriser. Solvenskapitalkravet kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med en konfidensgrad på ca 99,5% över en ettårig tidshorisont.

If tillämpar Solvens II-standardformeln för sin beräkning av det lagstadgade solvenskapitalkravet. If tillämpar inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Modellen för standardformeln baseras på stresstester och förhandsbestämda riskfaktorer som är gemensamma för alla bolag. Solvenskapitalkravet för varje individuell risk fastställs sedan som skillnaden mellan nettotillgångsvärdet i den ostressade balansräkningen och nettotillgångsvärdet i den stressade balansräkningen. De individuella riskkapitalbeloppen kombineras sedan mellan riskerna inom modulen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris och matrismultiplikering. Ifs siffror för solvenskapitalkravet före skatt består alltså av ett primärt solvenskapitalkrav och ett kapitalkrav för operativ risk. För att beräkna Ifs solvenskapitalkrav efter skatt subtraheras en skattejustering från solvenskapitalkravets belopp före skatt (som representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet). If utgår från att bolaget kan utnyttja skattejusteringen fullt ut, antingen med hjälp av de befintliga uppskjutna skatteskulderna i Solvens II-balansräkningen eller mot framtida vinster efter en 200 års stresshändelse.

Minimikapitalkravet beräknas för varje affärgren inom If genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen) för varje affärgren, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.
- En faktor som tillämpas på hela risksumman.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med en konfidensgrad på ca 85% över en ettårig tidshorisont. Den slutliga beräkningen av minimikapitalkravet använder sedan det linjära minimikapitalkravet ovan och tar hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

- Minst 25% och maximalt 45% av solvenskapitalkravet.
- Minimikapitalkravet får inte vara lägre än 3,7 MEUR (garanti-beloppet).

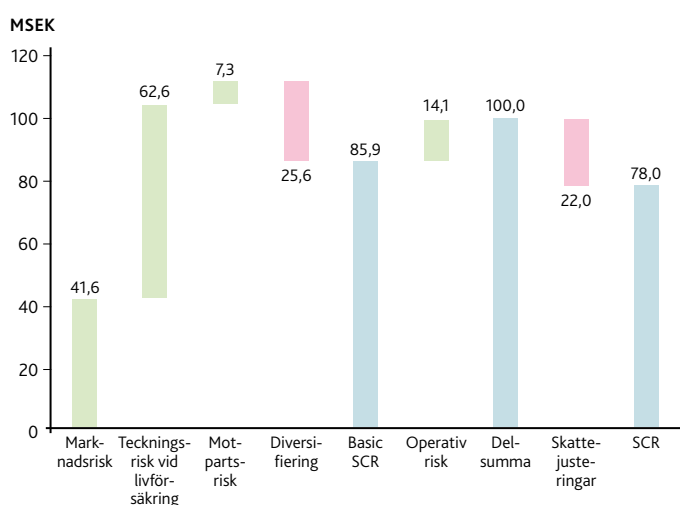
Eftersom Ifs linjära minimikapitalkrav ligger över den högsta nivån för minimikapitalkravet på 35,1 MSEK, men den högsta nivån för minimikapitalkravet på 45% understiger garantibeloppet på 3,7 MEUR, fastställs det resulterande minimikapitalkravet till 3,7 MEUR, vilket motsvarade 36,0 MSEK den 31 december 2017.

Vidare redovisning av Ifs beräkningar av solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav med standardformeln finns i QRT S.25.01.21 och S.28.01.01.

5.2.1 Översikt av Ifs lagstadgade kapitalkrav

Figuren nedan sammanfattar Ifs kapitalkrav enligt standardformeln.

FIGUR 17 – Solvenskapitalkrav den 31 december 2017

Figur 17 ovan visar att, vid sidan av livförsäkringsrisk, dominerar marknadsrisk i Ifs beräkning av det primära solvenskapitalkravet. If utgår från att bolaget kan utnyttja skattejusteringen fullt ut, antingen med hjälp av de befintliga uppskjutna skatteskulderna i Solvens II-balansräkningen eller mot framtida vinster efter 200 års stresshändelse.

Under året har solvenskapitalkravet ökat från 74,4 MSEK till 78,0 MSEK, främst på grund av en ökning av försäkringsrisken till följd av ökad exponering. Minimikapitalkravet har minskat från 36,5 MSEK till 36,0 MSEK under året, efter fluktuationer i valutakursnivåerna för EUR relativt SEK som används till att konvertera garantibeloppet på 3,7 MEUR.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av If.

5.4 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt varken minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.5 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara nödvändig att redovisa.

BILAGA 1 – Förklaring av mått för som används för att övervaka Ifs kapitalställning

Mått	Kapitalbas
Solvenskapitalkrav (SCR) (Solvens II): Solvenskapitalkravet definieras som kapitalbasens förändring under en ettårig tidsperiod, vid konfidensnivån 99,5% ("1 på 200 år"). SF SCR: Det solvenskapitalkrav som erhålls med hjälp av Solvens II-standardformeln (tar även hänsyn till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt). If tillämpar standardformeln så att hänsyn tas till övergångsreglerna för aktiekursrisk och därmed minskar den totala kostnaden för aktiekursrisken från standardformeln för solvenskapitalkrav. MCR: Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom den normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet.	Solvens II-kapitalbas baserad på en Solvens II-värdering av balansräkningen och nivåindelning av balansräkningens poster. Värderingsjusteringarna som tillämpas för att erhålla de ekonomiska Solvens II-balansräkningar för solvensändamål beskrivs mer detaljerat i kapitel 4. SF kapitalbas: Kapitalbasen baseras främst på en balansräkning som överensstämmer med Solvens II och där den medräkningsbara kapitalbasen med beräknad riskmarginal baseras på ett solvenskapitalkrav enligt standardformeln. MCR kapitalbas: Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet erhålls från samma tillgängliga kapitalbasposter som för den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet, med den skillnaden att ytterligare begränsningar gäller vad avser medräkningen av sådana kapitalbasposter för att även täcka minimikapitalkravet.

BILAGA 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar (QRT)

Följande rapporteringsmallar ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärsgren

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.01.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

KONTAKT:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 980 024 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 10 19 15 15	if.fi